

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004 af 23. december 2003 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2/2004 af 2. januar 2004 om ændring af importtold for korn 17

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2004/1/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 16. december 2003 om de nationale bestemmelser om anvendelsen af korte chlorparaffiner, som Kongeriget Nederlandene har givet meddelelse om i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4 ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 4749)** 20

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1/2004

af 23. december 2003

om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal statsstøtte⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 1, litra a), nr. i),

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af beføjelsen i forordning (EF) nr. 994/98 kan Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 87 erklære, at støtte til små og mellemstore virksomheder på visse betingelser er forenelig med fællesmarkedet og ikke er omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽³⁾ finder ikke anvendelse på aktiviteter vedrørende produktion, forarbejdning eller markedsføring af produkter, der er anført i traktatens bilag I.
- (3) Kommissionen har i adskillige beslutninger anvendt traktatens artikel 87 og 88 i forbindelse med små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, og den har redegjort for sin politik på dette område, senest ved EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren⁽⁴⁾ (i det følgende benævnt »landbrugsrammebestemmelserne«). På baggrund af Kommissionens store erfaring med anvendelsen af de nævnte artikler på små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, vil det være rimeligt, at Kommissionen, for at sikre et effektivt tilsyn og en forenklet administration uden derved at svække sin kontrol, gør brug af sine beføjelser i henhold til forordning (EF) nr. 994/98 i forbindelse med små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion,

forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, for så vidt traktatens artikel 89 er blevet erklæret anvendelig på de pågældende produkter. Som følge af de særlige forhold i landbrugssektoren vil det være berettiget at vedtage en særlig forordning alene for de små og mellemstore virksomheder i denne sektor.

- (4) Forordningen påvirker ikke medlemsstaternes mulighed for at anmelde støtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter. Sådanne anmeldelser vil blive vurderet af Kommissionen på grundlag af nærværende forordning og landbrugsrammebestemmelserne. Anmeldelser, der er til behandling på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse, bør først vurderes på grundlag af nærværende forordning, og hvis de deri fastsatte betingelser ikke er opfyldt, da på grundlag af landbrugsrammebestemmelserne. Det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte overgangsbestemmelser for støtte, der er ydet inden nærværende forordnings ikrafttrædelse, og som i strid med forpligtelsen i traktatens artikel 88, stk. 3, ikke er blevet anmeldt.
- (5) I de kommende år skal landbruget tilpasse sig til nye forhold og yderligere ændringer i forbindelse med markedsudvikling, markedspolitik og handelsregler, forbrugerkrav og -præferencer og udvidelsen af Fællesskabet. Disse ændringer kommer ikke kun til at påvirke landbrugsmarkedene, men også den lokale økonomi i landdistrikterne i almindelighed. En politik til udvikling af landdistrikterne bør tage sigte på at genoprette og udbygge landdistrikternes konkurrenceevne, og den bør derfor bidrage til at bevare og skabe beskæftigelse i disse områder.
- (6) Små og mellemstore virksomheder spiller en afgørende rolle for jobskabelsen og medvirker mere generelt til at skabe social stabilitet og en dynamisk økonomi. Deres udvikling kan dog begrænses af f.eks. ufuldkommenhed på markederne. De kan ofte have vanskeligt ved at skaffe kapital eller optage lån, da det er svært at opnå risikovillig kapital på visse kapitalmarkeder, og de ofte kun kan stille begrænsede sikkerheder. Deres beskedne ressourcer kan også begrænse deres adgang til information, især med hensyn til ny teknologi og potentielle markeder. På denne baggrund bør den støtte, der fritages ved denne forordning, tage sigte på at fremme udviklingen af små og mellemstore virksomheders økonomiske aktiviteter, idet støtten dog ikke må ændre

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 194 af 15.8.2003, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2 (berigtiget udgave i C 232 af 12.8.2000, s. 19).

- samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Denne udvikling bør fremmes og støttes gennem en forenkling af de nuværende regler, i det omfang de gælder for de små og mellemstore virksomheder.
- (7) Produktionen, forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter i Fællesskabet domineres i vidt omfang af små og mellemstore virksomheder.
- (8) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger⁽¹⁾ er der allerede fastsat særlige statsstøtteregler for visse foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, som medlemsstaterne yder støtte til uden nogen EF-finansiering.
- (9) Forordningen bør fritage enhver form for støtte, der opfylder alle de deri fastsatte krav, og enhver støtteordning, hvor den støtte, der kan ydes i henhold ordningen, opfylder alle forordningens relevante krav. For at sikre et effektivt tilsyn og forenkle administrationen uden derved at svække Kommissionens kontrol bør der ved støtteordninger og individuel støtte, som ikke er omfattet af en støtteordning, udtrykkeligt henvises til denne forordning.
- (10) Støtte til omkostninger i forbindelse med reklame som defineret i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til reklame for produkter opført i EF-traktatens bilag I og visse produkter uden for bilag I⁽²⁾ bør ikke være omfattet af denne forordning og bør fortsat kun være omfattet af nævnte rammebestemmelser.
- (11) Da det er nødvendigt at skabe en rimelig balance mellem den mindst mulige konkurrencefordrejning inden for den støttemodtagende sektor og denne forordnings målsætninger, bør forordningen ikke fritage individuel støtte, der overstiger et fast maksimumsbeløb, uanset om den udbetales i henhold til en ved forordningen fritaget støtteordning.
- (12) Forordningen bør ikke fritage eksportstøtte eller støtte, der er betinget af anvendelse af indenlandske produkter frem for importerede. En sådan støtte kan være uforenelig med Fællesskabets internationale forpligtelser i henhold til WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger og WTO-aftalen om landbrug. Støtte til omkostningerne ved deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for lancering af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt marked, bør normalt ikke betragtes som eksportstøtte.
- (13) For at undgå forskelle, der kunne medføre konkurrencefordrejninger, og lette samordningen mellem Fællesskabets og medlemsstaternes forskellige initiativer med hensyn til små og mellemstore virksomheder samt af hensyn til den administrative klarhed og retssikkerheden bør den definition af »små og mellemstore virksomheder«, der anvendes i denne forordning, svare til den, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 70/2001.
- (14) I overensstemmelse med Kommissionens faste praksis og for at sikre, at støtten er rimelig, og at den begrænses til det nødvendige beløb, bør støttelofterne normalt udtrykkes ved støtteintensiteten for en række støtteberettigede omkostninger frem for ved maksimale støttebeløb.
- (15) For at fastslå, om støtte er forenelig med fællesmarkedet ifølge denne forordning, er det nødvendigt at tage hensyn til støtteintensiteten og dermed støttebeløbet udtrykt i subventionsækvivalent. Subventionsækvivalenten i forbindelse med støtte, der udbetales i flere rater, og støtte i form af lån på lempelige vilkår beregnes på grundlag af markedsrenten på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og forenklet anvendelse af statsstøttereglerne bør markedsrenten i forbindelse med denne forordning anses for at svare til referencetsatserne, forudsat at lånet, når der er tale om lån på lempelige vilkår, garanteres af en normal sikkerhedsstillelse og ikke indebærer unormalt store risici. Reference-satserne bør være de satser, der med regelmæssige mellemrum fastsættes af Kommissionen på grundlag af objektive kriterier og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og på internettet.
- (16) I overensstemmelse med Kommissionens faste praksis ved vurderingen af statsstøtte i landbrugssektoren vil det ikke være nødvendigt at foretage nogen differentiering mellem små og mellemstore virksomheder. For visse støtteformers vedkommende vil det være hensigtsmæssigt at fastsætte de absolutte støttebeløb, som en støttemodtager må modtage.
- (17) På grundlag af Kommissionens erfaringer bør støttelofterne fastsættes på et niveau, der skaber en rimelig balance mellem den mindst mulige konkurrencefordrejning inden for den støttemodtagende sektor og målet om at fremme udviklingen af de økonomiske aktiviteter i de små og mellemstore virksomheder i landbrugssektoren. For at opnå en sammenhæng med de EF-finansierede støtteforanstaltninger bør lofterne harmoniseres med dem, der er fastsat i landbrugsrammebestemmelserne og i forordning (EF) nr. 1257/1999.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ EFT C 252 af 12.9.2001, s. 5.

- (18) Der bør fastlægges yderligere betingelser, som enhver støtteordning eller individuel støtteforanstaltning, der fritages ved denne forordning, skal opfylde. Virksomheder, der modtager investeringsstøtte, bør opfylde de kriterier vedrørende økonomisk levedygtighed og opfyldelse af mindstekrav, der er fastlagt i artikel 5 og artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999. Der bør tages hensyn til eventuelle produktionsrestriktioner eller begrænsninger af EF-støtte under de fælles markedsordninger. Under henvisning til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), bør støtten normalt ikke udelukkende medføre, at de driftsomkostninger, som støttemodtageren normalt selv skal afholde, nedbringes løbende eller med visse mellemrum, ligesom støtten bør stå i rimeligt forhold til de problemer, der skal løses, for at sikre de socioøkonomiske fordele, der anses for at være i Fællesskabets interesse. Ensidige statsstøtteforanstaltninger, som blot har til formål at forbedre producenterens økonomiske situation, men som på ingen måde bidrager til sektorens udvikling, og navnlig støtte, som udelukkende ydes på grundlag af pris, mængde, produktionsenhed eller produktionsmiddelenhed, anses for at være driftsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet. Desuden vil en sådan støtte også ofte kunne forstyrre de fælles markedsordningers mekanismer. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at begrænse anvendelsesområdet for denne forordning til bestemte former for støtte.
- (19) Forordningen bør fritage støtte til små og mellemstore virksomheder uanset virksomhedernes beliggenhed. Investeringer og jobskabelse kan bidrage til den økonomiske udvikling af ugunstigt stillede områder og mål 1-regioner i Fællesskabet. Små og mellemstore virksomheder i disse områder lider både under de strukturbestemte handicap, som deres beliggenhed medfører, og under vanskelighederne som følge af deres størrelse. Det vil derfor være rimeligt at fastsætte højere lofter for små og mellemstore virksomheder i ugunstigt stillede områder og i mål 1-regioner.
- (20) På grund af risikoen for fordrejninger som følge af målrettet investeringsstøtte og for at stille landbrugere frit, når de skal vælge, hvilke produkter de vil investere i, bør investeringsstøtte, der er fritaget efter denne forordning, ikke være begrænset til specifikke landbrugsprodukter. Betingelsen bør ikke kunne forhindre en medlemsstat i at udelukke visse landbrugsprodukter fra sådanne støtteforanstaltninger eller ordninger, navnlig i de tilfælde, hvor der ikke kan findes normale afsætningsmuligheder. Forordningen bør heller ikke gælde for visse typer investeringer. Investeringsstøtte, der er målrettet visse sektorer, kan være begrundet og bør derfor være fritaget, hvis støtten begrænses til omkostningerne ved at gennemføre specifikke regler om beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af hygiejnevilkårene for husdyrbrug eller landbrugsdyrs velfærd. Investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som foretages på landbrugsbedriftsplan, som ikke medfører kapacitetsforøgelser, og som er af en sådan størrelse, at de støtteberettigede udgifter ligger under det loft, der er fastsat i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1257/1999, bør undersøges på grundlag af de fastsatte regler for investeringer i produktion af landbrugsprodukter. Investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som foretages på landbrugsbedriften, og som medfører en forøgelse af produktionskapaciteten, eller hvor de samlede støtteberettigede omkostninger ligger over det loft, der er fastsat i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999, bør undersøges på grundlag af de fastsatte regler for investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter.
- (21) Hvis der ydes støtte med henblik på tilpasning til nyindførte EF-standarder, bør medlemsstaterne ikke kunne forlænge tilpasningsperioden for landbrugerne ved at forsinke gennemførelsen af sådanne regler. Derfor bør det klart fastsættes, fra hvilket tidspunkt en ny lovgivning ikke længere kan anses for at være ny.
- (22) Tjenesteydelser til subsidierede satses tilbydes ofte landbrugerne af selskaber, som landbrugeren ikke frit kan vælge. For at undgå, at der ydes støtte til tjenesteyderen og ikke til landbrugeren, og for at sikre, at landbrugeren får den bedste tjenesteydelse til en konkurrencedygtig pris, bør det normalt sikres, at sådanne tjenesteydere udvælges og betales på grundlag af markedsvilkårene. For nogle tjenesteydelsers vedkommende, bl.a. kontrol, kan det dog som følge af tjenesteydelsens karakter eller retsgrundlaget for præstationen af tjenesteydelsen forekomme, at der kun er en enkelt tjenesteyder, der tilbyder den pågældende tjenesteydelse.
- (23) Visse rådsforordninger på landbrugsområdet åbner mulighed for særlige bemyndigelser af medlemsstaterne til at udbetale støtte, ofte i forbindelse med eller som et tillæg til EF-støtte. Sådanne bestemmelser åbner dog normalt ikke mulighed for fritagelse for pligten til at indgive anmeldelse i henhold til traktatens artikel 88, i det omfang sådanne foranstaltninger opfylder betingelserne i traktatens artikel 87, stk. 1. Da betingelserne for sådan støtte klart er fastlagt i de pågældende forordninger, og/eller da der er pligt til at meddele sådanne foranstaltninger til Kommissionen i henhold til forordningernes særlige bestemmelser, er der ikke behov for nogen yderligere særskilt anmeldelse i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, for at Kommissionen kan vurdere foranstaltningerne. Af hensyn til retssikkerheden bør der i forordningen henvises til disse bestemmelser, og det bør således ikke vil være nødvendigt at indgive en anmeldelse om sådanne foranstaltninger i henhold til traktatens artikel 88, i det omfang det på forhånd kan sikres, at støtten udelukkende ydes til SMV.

- (24) For at sikre, at støtten er nødvendig og virker som en tilskyndelse til udvikling af bestemte aktiviteter, bør denne forordning ikke fritage støtte til aktiviteter, som støttemodtageren også under hensyntagen til de gældende markedsbetingelser ville gennemføre uden støtte. Der bør ikke ydes støtte med tilbagevirkende kraft for aktiviteter, som støttemodtageren allerede har gennemført.
- (25) Forordningen bør ikke fritage støtte, der kumuleres med anden statsstøtte, herunder støtte ydet af nationale, regionale eller lokale myndigheder, med offentlig støtte, der ydes inden for rammerne af forordning (EF) nr. 1257/1999, eller med EF-bistand, der vedrører de samme støtteberettigede udgifter, når en sådan kumulering fører til en overskridelse af de lofter, der er fastsat i nærværende forordning.
- (26) For at sikre gennemsigtighed og effektivt tilsyn bør der i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EF) nr. 994/98 udarbejdes en standardformular, hvori medlemsstaterne med henblik på offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* kan give Kommissionen kortfattede oplysninger, når der i medfør af nærværende forordning gennemføres en støtteordning eller ydes en individuel støtte, der ikke er omfattet af en sådan støtteordning. Af samme årsager bør der udarbejdes regler om de registre, medlemsstaterne skal føre over den støtte, der er fritaget i medfør af denne forordning. Med hensyn til den årlige rapport, som medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen, bør Kommissionen opstille særlige krav. De kortfattede oplysninger og den årlige rapport bør sendes i elektronisk form, da den herfor nødvendige teknologi er tilstrækkeligt udbredt.
- (27) Hvis en medlemsstat ikke opfylder de rapporteringskrav, der er fastsat i denne forordning, kan dette gøre det umuligt for Kommissionen at varetage sin overvågningsopgave i henhold til traktatens artikel 88, stk. 1, og navnlig at vurdere, om de kumulative økonomiske virkninger af den støtte, der er fritaget ved denne forordning, vil kunne ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. Der er navnlig behov for at vurdere de kumulative virkninger af statsstøtte, når samme støttemodtager kan modtage støtte fra flere kilder, som det stadig oftere er tilfældet på landbrugsområdet. Det er derfor af største betydning, at medlemsstaterne hurtigt fremsender passende oplysninger, inden støtte efter denne forordning gennemføres.
- (28) På baggrund af Kommissionens erfaringer på dette område, især den hyppighed hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør anvendelsesperioden for denne forordning begrænses. Hvis forordningens anvendelsesperiode udløber uden at være

blevet forlænget, bør støtteordninger, der allerede er fritaget i medfør af forordningen, fortsat være fritaget i seks måneder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG BETINGELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for støtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning eller afsætning af landbrugsprodukter.
2. Forordningen finder ikke anvendelse på:
 - a) støtte til omkostninger i forbindelse med reklame som defineret i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til reklame for produkter opført i EF-traktatens bilag I og visse produkter uden for bilag I
 - b) støtte til forarbejdning af landbrugsprodukter opført i bilag I til varer uden for bilag I.
3. Forordningen finder ikke anvendelse på støtte til individuelle investeringer, hvor de støtteberettigede udgifter overstiger 12,5 mio. EUR, eller hvor det faktiske støttebeløb vil overstige 6 mio. EUR. Sådan støtte skal særskilt anmeldes til Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3.
4. Uden at anvendelsen af artikel 16, litra a), derved indskrænkes, finder denne forordning ikke anvendelse på:
 - a) støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af et distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed
 - b) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter i stedet for importerede.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »støtte«: enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterier i traktatens artikel 87, stk. 1
- 2) »landbrugsprodukt«:
 - a) produkter, der er opført i traktatens bilag I, undtagen fiskevarer og akvakulturprodukter, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾
 - b) produkter henhørende under KN-kode 4502, 4503 og 4504 (varer af naturkork)

⁽¹⁾ EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.

- c) produkter, der imiterer eller erstatter mælk og mejeriprodukter som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1898/87 ⁽¹⁾
- 3) »forarbejdning af et landbrugsprodukt«: en proces, som et landbrugsprodukt undergår, og hvor det produkt, der fremkommer ved processen, også er et landbrugsprodukt
- 4) »små og mellemstore virksomheder« (»SMV'er«): virksomheder som defineret i bilag I til forordning (EF) nr. 70/2001
- 5) »bruttostøtteintensitet«: støttebeløbet udtrykt i procent af projektets støtteberettigede omkostninger. Alle tal, der benyttes, skal angive beløbene før direkte beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens subventionsækvivalent. Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til værdien på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskontering og til beregning af støttebeløbet i forbindelse med lån på lempelige vilkår, er den gældende referencesats på tidspunktet for ydelsen af støtten
- 6) »kvalitetsprodukt«: et produkt, der opfylder kriterierne i artikel 24b, stk. 2 eller 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1783/2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) ⁽²⁾
- 7) »ugunstige vejrforhold, som kan henregnes under naturkatastrofer«: vejrforhold såsom frost, hagl, is, regn eller tørke, der tilintetgør 20 % af den normale produktion i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder
- 8) »ugunstigt stillede områder«: områder som fastlagt af medlemsstaterne på grundlag af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1257/1999
- 9) »mål 1-regioner«: regioner som omhandlet i artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽³⁾
- 10) »nyindførte mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd«:
- a) for så vidt angår krav eller lovgivning, der ikke åbner mulighed for en overgangsperiode: krav, der skal gøres obligatoriske for de erhvervsdrivende højst to år inden investeringen faktisk påbegyndes, eller
- b) for så vidt angår krav eller lovgivning, der åbner mulighed for en overgangsperiode: krav, der vil blive gjort obligatoriske for de erhvervsdrivende, efter at investeringen faktisk er påbegyndt
- 11) »unge landbrugere«: landbrugsproducenter som defineret i artikel 8 i forordning (EF) nr. 1257/1999
- 12) »producentsammenslutning«: en sammenslutning, der i overensstemmelse med målene for de fælles markedsordninger er oprettet for i fællesskab at tilpasse medlemmernes produktion til markedets behov, navnlig ved at koncentrere udbuddet
- 13) »forening af producentsammenslutninger«: forening, der består af anerkendte producentsammenslutninger, og som på et bredere plan har samme målsætninger som producentsammenslutningerne
- 14) »udgifter til TSE- og BSE-prøver«: alle udgifter, herunder til testpakker, udtagning, transport, undersøgelse, opbevaring og destruering af prøver til tester, der gennemføres i henhold til kapitel C i bilag X til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatii ⁽⁴⁾.

Artikel 3

Betingelser for fritagelse

1. Individuel støtte, der ikke er omfattet af nogen ordning, men som opfylder alle betingelser i denne forordning, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis de kortfattede oplysninger, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, er fremsendt, og hvis der udtrykkeligt henvises til denne forordning med angivelse af dens titel og en henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Støtteordninger, der opfylder alle betingelser i denne forordning, er forenelige med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis:
 - a) enhver støtte, der kan ydes i henhold til en sådan ordning, opfylder alle forordningens betingelser
 - b) ordningen indeholder en udtrykkelig henvisning til denne forordning med angivelse af dens titel og en henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*
 - c) de kortfattede oplysninger, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, er fremsendt.
3. Støtte, der ydes i henhold til ordninger som omhandlet i stk. 2, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis støtten umiddelbart opfylder alle de i denne forordning fastsatte betingelser.

⁽¹⁾ EFT L 182 af 3.7.1987, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 70.

⁽³⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

KAPITEL 2

STØTTEKATEGORIER

Artikel 4

Investeringer i landbrugsbedrifter

1. Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter i Fællesskabet med henblik på produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder betingelserne i stk. 2-10.

2. Bruttostøtteintensiteten må ikke overstige:

- a) 50 % af de støtteberettigede investeringer i ugunstigt stillede områder
- b) 40 % af de støtteberettigede investeringer i andre regioner.

Foretages investeringer af unge landbrugere senest fem år efter etableringen, forhøjes maksimumsstøttesatsen dog til 60 % i ugunstigt stillede områder og til 50 % i andre områder.

Når investeringer medfører meromkostninger i forbindelse med beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af hygiejneforholdene inden for husdyrbrug eller forbedring af dyrevelfærd, kan de i første afsnit, litra a) og b), nævnte maksimumsstøttesatser på 50 % og 40 % dog forhøjes med henholdsvis 25 og 20 procentpoint. En sådan forhøjelse må kun foretages for investeringer, som er mere vidtrækkende end EF's gældende mindstekrav, eller for investeringer, der foretages for at opfylde nyindførte mindstekrav. Forhøjelsen skal nøje begrænses til de nødvendige støtteberettigede meromkostninger og kan ikke foretages i forbindelse med investeringer, som medfører en forøgelse af produktionskapaciteten.

3. Investeringerne skal tage sigte på et eller flere af følgende mål:

- a) nedbringelse af produktionsomkostningerne
- b) forbedring og omstilling af produktionen
- c) forbedring af kvaliteten
- d) bevarelse og forbedring af det naturlige miljø, hygiejneforholdene og dyrevelfærdsnormerne
- e) øget diversificering af aktiviteterne inden for landbruget.

4. De støtteberettigede udgifter kan omfatte:

- a) udgifter til bygning, erhvervelse eller forbedring af fast ejendom
- b) udgifter til køb eller leje med købsforpligtelse af nye maskiner og nyt udstyr, herunder edb-programmel, op til aktivets markedsværdi; andre omkostninger i forbindelse med lejekontrakten (afgifter, udlejerens fortjeneste, rente og finansieringsomkostninger, generalomkostninger, forsikringspræmier osv.) er ikke støtteberettigede udgifter

- c) generalomkostninger såsom honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser og erhvervelse af patenter og licenser, op til 12 % af de under litra a) og b) nævnte udgifter.

Som en undtagelse fra første afsnit, litra b), kan køb af brugt udstyr i velbegrundede tilfælde anses som en støtteberettiget udgift, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der skal foreligge en erklæring fra sælgeren, hvori denne attesterer udstyrets nøjagtige oprindelse og bekræfter, at der ikke allerede er ydet national støtte eller EF-støtte til det pågældende udstyr
- b) købet af det pågældende udstyr skal indebære en særlig fordel for programmet eller projektet eller være nødvendigt som følge af usædvanlige omstændigheder (f.eks. at der ikke rettidigt kan anskaffes nyt udstyr, og projektets vellykkede gennemførelse derved bringes i fare)
- c) købet skal medføre en reduktion af omkostningerne og dermed af støttebeløbet i forhold til omkostningerne ved køb af tilsvarende nyt udstyr, samtidig med at der fortsat skal være et godt cost-benefit-forhold
- d) de tekniske og/eller teknologiske specifikationer for det brugte udstyr skal være hensigtsmæssige i forhold til, hvad der er behov for under projektet.

5. Der må kun ydes støtte til økonomisk levedygtige landbrugsbedrifter, som opfylder kriterierne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1257/1999

Støtte kan ydes med henblik på at sætte støttemodtageren i stand til at opfylde nyindførte mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd.

Vurderingen af, om kriterierne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1257/1999 er opfyldt, foretages på bedriftsplan af et offentligt organ eller af en uafhængig tredjemand, der har de herfor nødvendige kvalifikationer. Bestemmelserne om en støtteordning eller beslutningen om tildeling af individuel støtte uden for en sådan støtteordning skal fastlægges, hvordan denne vurdering skal foretages.

6. Der skal foreligge tilstrækkeligt bevis for, at der i fremtiden findes normale afsætningsmuligheder for de pågældende produkter. Dette vurderes på det relevante niveau, som fastlægges af medlemsstaterne, for de pågældende produkter, investeringsformerne og den eksisterende og forventede kapacitet. Vurderingen af, om der findes normale afsætningsmuligheder, foretages af et offentligt organ eller af en tredjemand, der begge er uafhængige af støttemodtageren og har de herfor nødvendige kvalifikationer. Bestemmelserne om en støtteordning skal fastlægges, hvordan denne vurdering skal foretages. Vurderingen skal være baseret på nylige data og være offentligt tilgængelig.

7. Støtte må ikke ydes i strid med forbud eller restriktioner, som er fastsat i Rådets forordninger om de fælles markedsordninger, heller ikke hvis sådanne forbud eller restriktioner kun tager sigte på EF-støtte.

8. Støtten må ikke være begrænset til specifikke landbrugsprodukter, medmindre den er begrænset til omkostningerne ved at gennemføre specifikke regler for beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af hygiejnevilkårene for husdyrbrug eller landbrugsdyrs velfærd. Der må ikke ydes støtte til følgende:

- a) investeringer, der bevirker en forøgelse af produktionskapaciteten, hvis en landbrugsbedrifts kapacitet forhøjes med mere end 20 %, der måles på grundlag af dyreenheder for den animalske produktion og dyrkningsareal for den vegetabiliske produktion
- b) køb af produktionsrettigheder, dyr, arealer, undtagen til bygge- og anlægsformål, og planter eller udplantning af planter
- c) simple genanskaffelsesinvesteringer.

9. De maksimale støtteberettigede udgifter må ikke overstige den grænse for de samlede støtteberettigede investeringer, som er fastsat af medlemsstaten i henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999. Støtteordningerne skal indeholde angivelse af denne grænse.

10. Der må ikke ydes støtte til:

- a) fremstilling og afsætning af produkter, der imiterer eller erstatter mælk og mejeriprodukter
- b) forarbejdnings- og afsætningsaktiviteter i sukkersektoren.

Artikel 5

Bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger

1. Støtte til bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder betingelserne i stk. 2 og 3.

2. Der kan ydes støtte på op til 100 % af de faktisk påløbne omkostninger, hvad angår investeringer eller anlægsarbejder med henblik på bevarelse af uproduktive kulturværdier på landbrugsbedrifter, såsom arkæologiske eller historiske kulturværdier. Disse omkostninger kan inden for en grænse på 10 000 EUR om året indbefatte en rimelig kompensation for det arbejde, som er udført af landbrugeren selv eller af hans medhjælpere.

3. Der kan ydes støtte på op til 60 % eller i ugunstigt stillede områder på op til 75 % af de faktisk påløbne omkostninger, hvad angår investeringer eller anlægsarbejder med henblik på

bevarelse af kulturværdier i form af produktionsmidler på bedrifter, f.eks. landbrugsbygninger, hvis investeringen ikke indebærer nogen forøgelse af bedriftens produktionskapacitet.

Hvis produktionskapaciteten forøges, gælder de for investeringer normale støttesatser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, hvad angår de støtteberettigede udgifter til udførelsen af det pågældende arbejde ved hjælp af normale, moderne materialer. Der kan ydes en supplerende støtte på op til 100 % til dækning af meromkostningerne ved anvendelse af traditionelle materialer, som er nødvendige for at bevare bygningens kulturværdi.

Artikel 6

Flytning af landbrugsbygninger i offentlighedens interesse

1. Støtte til flytning af landbrugsbygninger er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis støtten er i offentlighedens interesse og opfylder betingelserne i stk. 2, 3 og 4.

Den offentlige interesse, der påberåbes som begrundelse for at yde støtte i medfør af denne artikel, skal nærmere angives i medlemsstatens relevante bestemmelser.

2. Der kan ydes støtte på op til 100 % af de faktisk påløbne omkostninger, hvis en flytning i offentlighedens interesse blot består i at skille eksisterende faciliteter ad og flytte og genopbygge dem.

3. Hvis en flytning i offentlighedens interesse resulterer i, at landbrugeren får mere moderne faciliteter, skal landbrugeren bidrage med mindst 60 % og i ugunstigt stillede områder med mindst 50 % af stigningen i de pågældende faciliteters værdi efter flytningen. Hvis støttemodtageren er en ung landbruger, skal bidraget henholdsvis være på mindst 55 % eller 45 %.

4. Hvis en flytning i offentlighedens interesse medfører en forøget produktionskapacitet, skal støttemodtagerens bidrag svare til mindst 60 % og i ugunstigt stillede områder til mindst 50 % af udgifterne til denne forøgelse. Hvis støttemodtageren er en ung landbruger, skal bidraget henholdsvis være på mindst 55 % eller 45 %.

Artikel 7

Investeringer i forarbejdning og afsætning

1. Støtte til investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder betingelserne i stk. 2-7.

2. Bruttostøtteintensiteten må ikke overstige:

- a) 50 % af de støtteberettigede investeringer i mål 1-regioner
- b) 40 % af de støtteberettigede investeringer i andre regioner.

3. De støtteberettigede udgifter kan omfatte:
- udgifter til bygning, erhvervelse eller forbedring af fast ejendom
 - udgifter til køb eller leje med købsforpligtelse af nye maskiner og nyt udstyr, herunder edb-programmel, op til aktivets markedsværdi; andre omkostninger i forbindelse med lejekontrakten (afgifter, udlejerens fortjeneste, rente og finansieringsomkostninger, generalomkostninger, forsikringspræmier osv.) er ikke støtteberettigede udgifter
 - generalomkostninger såsom honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser og erhvervelse af patenter og licenser, op til 12 % af de under litra a) og b) nævnte udgifter.

Som en undtagelse fra første afsnit, litra b), kan køb af brugt udstyr i velbegrundede tilfælde anses som en støtteberettiget udgift, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- der skal foreligge en erklæring fra sælgeren, hvori denne attesterer udstyrets nøjagtige oprindelse og bekræfter, at der ikke allerede er ydet national støtte eller EF-støtte til det pågældende udstyr
- købet af det pågældende udstyr skal indebære en særlig fordel for programmet eller projektet eller være nødvendigt som følge af usædvanlige omstændigheder (f.eks. at der ikke rettidigt kan anskaffes nyt udstyr, og projektets vellykkede gennemførelse derved bringes i fare)
- købet skal medføre en reduktion af omkostningerne og dermed af støttebeløbet i forhold til omkostningerne ved køb af tilsvarende nyt udstyr, samtidig med at der fortsat skal være et godt cost-benefit-forhold
- de tekniske og/eller teknologiske specifikationer for det brugte udstyr skal være hensigtsmæssige i forhold til, hvad der er behov for under projektet.

4. Støtte må kun ydes til virksomheder, som bevisligt opfylder betingelserne i artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999.

Støtte kan ydes med henblik på at sætte støttemodtageren i stand til at opfylde nyindførte mindstekrav med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd.

Vurderingen af, om betingelserne i artikel 26, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999 er opfyldt, foretages på bedriftsplan af et offentligt organ eller af en uafhængig tredjemand, der har de herfor nødvendige kvalifikationer. Bestemmelserne om en støtteordning skal fastlægge, hvordan denne vurdering skal foretages.

5. Der skal forelægge tilstrækkeligt bevis for, at der i fremtiden findes normale afsætningsmuligheder for de pågældende produkter. Dette vurderes på det relevante niveau, som fastlægges af medlemsstaterne, for de pågældende produkter, investeringsformerne og den eksisterende og forventede kapacitet. Vurderingen af, om der findes normale afsætningsmuligheder, foretages af et offentligt organ eller af en tredjemand, der er uafhængig af støttemodtageren og har de herfor nødvendige kvalifikationer. Bestemmelserne om en støtteordning skal fastlægge, hvordan denne vurdering skal foretages. Vurderingen skal være baseret på nylige data og være offentligt tilgængelig.

6. Støtte må ikke ydes i strid med forbud eller restriktioner, som er fastsat i Rådets forordninger om de fælles markedsordninger, heller ikke hvis sådanne forbud og restriktioner kun tager sigte på EF-støtte.

7. Støtte må ikke være begrænset til specifikke landbrugsprodukter, og der må ikke ydes støtte til:

- fremstilling og afsætning af produkter, der imiterer eller erstatter mælk og mejeriprodukter
- forarbejdnings- og afsætningsaktiviteter i sukkersektoren.

Artikel 8

Støtte til unge landbrugeres etablering

Støtte til etablering af unge landbrugere er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder følgende betingelser:

- kriterierne i artikel 7 og 8 i forordning (EF) nr. 1257/1999 skal være opfyldt
- den kombinerede støtte, der ydes i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999 og i form af statsstøtte i medfør af nærværende artikel, må ikke overstige de maksimumsgrænser, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i nævnte forordning.

Artikel 9

Støtte til førtidspensionering

Støtte til førtidspensionering af landbrugere er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder følgende betingelser:

- kriterierne i artikel 10, 11 og 12 i forordning (EF) nr. 1257/1999 skal være opfyldt
- der skal være tale om et vedvarende og endeligt ophør med erhvervslandbrug.

Artikel 10

Støtte til producentsammenslutninger

1. Igangsætningsstøtte til oprettelse af producentsammenslutninger eller foreninger af producentsammenslutninger er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder betingelserne i stk. 2-9.

2. Nedennævnte kan modtage støtte som omhandlet i stk. 1, hvis de har ret til finansiel støtte ifølge national lovgivning:

- a) producentsammenslutninger og foreninger af producentsammenslutninger, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, og/eller
- b) sammenslutninger af producenter, der er ansvarlige for kontrollen med, at oprindelsesbetegnelser eller kvalitetsmærker anvendes i overensstemmelse med EF-retten.

Producentsammenslutningens eller foreningens vedtægter skal indeholde en forpligtelse for medlemmerne til at afsætte produktionen i overensstemmelse med de leverings- og markedsføringsregler, som er fastlagt af sammenslutningen eller foreningen.

Reglerne kan give producenten mulighed for at afsætte en del af sin produktion direkte. Vedtægterne skal indeholde en bestemmelse om, at producenter eller sammenslutninger, der tilslutter sig, skal forblive medlemmer i mindst tre år, og at de ved udtræden skal underrette producentsammenslutningen eller foreningen herom mindst 12 måneder i forvejen. Der skal desuden være fælles regler for produktion, navnlig vedrørende produkternes kvalitet eller anvendelse af økologiske metoder, fælles regler for markedsføring og regler for information om produktionen, især om høsten og de disponible mængder. Producenterne skal dog fortsat være ansvarlige for forvaltningen af deres bedrifter. De aftaler, der indgås i forbindelse med producentsammenslutninger eller foreninger, skal være i fuld overensstemmelse med alle relevante konkurrenceregler, herunder navnlig traktatens artikel 81 og 82.

3. De støtteberettigede udgifter kan omfatte husleje, erhvervelse af kontorudstyr, herunder edb-maskiner og -programmer, udgifter til administrativt personale, generalomkostninger, advokatsalærer og administrationsgebyrer. Ved køb af fast ejendom er de støtteberettigede udgifter hertil begrænset til de tilsvarende udgifter til leje på almindelige markedsvilkår.

4. Støtten skal være midlertidig og degressiv og må i det første år ikke overstige 100 % af de påløbne støtteberettigede omkostninger. Støtteniveauet skal nedsættes med mindst 20

procentpoint hvert driftsår, således at støttebeløbet det femte år er begrænset til 20 % af de faktiske støtteberettigede udgifter, der afholdes det pågældende år.

5. Der må ikke ydes støtte til omkostninger, som påløber efter det femte år, eller ydes efter det syvende år efter anerkendelsen af producentorganisationen. Undtaget herfra er den støtte, der ydes til støtteberettigede udgifter, som er begrænset til og skyldes forhøjelsen af en støttemodtagers omsætning mellem to på hinanden følgende år på mindst 30 %, hvis forhøjelsen skyldes nye medlemmers tiltrædelse og/eller dækning af nye produkter.

6. Der må ikke ydes støtte til produktionsorganisationer såsom virksomheder eller kooperativer, der har til formål at forvalte en eller flere landbrugsbedrifter, og som derfor i realiteten er individuelle producenter.

7. Der må ikke ydes støtte til andre landbrugssammenslutninger, der varetager opgaver i forbindelse med landbrugsproduktionen, f.eks. gensidig støtte eller vikar- eller driftskonsulentbistand, på medlemmernes bedrifter uden at være involveret i den fælles tilpasning af udbuddet til markedet.

8. Det samlede støttebeløb, der ydes til en producentsammenslutning eller forening i henhold til denne artikel, må ikke overstige 100 000 EUR.

9. Der må ikke ydes støtte til producentsammenslutninger eller foreninger heraf, hvis målsætninger er uforenelige med en rådsforordning om en fælles markedsordning.

Artikel 11

Støtte til betaling af forsikringspræmier

1. Støtte til forsikringspræmier for virksomheder, der beskæftiger sig med primærproduktionen af landbrugsprodukter, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder betingelserne i stk. 2, 3 og 4.

2. Bruttostøtteintensiteten må ikke overstige:

- a) 80 % af udgifterne til præmier for forsikringer, der ifølge policen kun dækker tab som følge af ugunstige vejrforhold, som kan henregnes under naturkatastrofer
- b) 50 % af udgifterne til præmier for forsikringer, der ifølge policen dækker tab som nævnt under litra a) og tillige
 - i) andre tab som følge af vejrforhold og/eller
 - ii) tab som følge af dyre- eller plantesygdomme.

Tab som følge af ugunstige vejrforhold, som kan henregnes under naturkatastrofer, bestemmes på grundlag af bruttoproduktionen af den relevante afgrøde det pågældende år sammenholdt med bruttoproduktionen i et normalt år. Bruttoproduktionen beregnes på grundlag af den gennemsnitlige bruttoproduktion i de foregående tre år, eksklusiv ethvert år, hvor der skulle betales kompensation som følge af andre ugunstige vejrforhold. I tilfælde af skader på produktionsmidlerne, hvis virkninger gør sig gældende i flere år, skal det procentvise reelle tab ved den første høst efter, at begivenheden har fundet sted, sammenlignet med et normalt år beregnet efter ovennævnte principper være på over 10 %, og det procentvise reelle tab multipliceret med det antal år, hvor der forekommer produktionsstab, skal overstige 20 % i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder.

3. Der kan ydes støtte til udgifter til præmier for forsikringer, der dækker tab som følge af ugunstige vejrforhold, som kan henregnes under naturkatastrofer.

4. Støtten må ikke hindre det indre marked for forsikringsydelse i at fungere. Støtten må ikke begrænses til forsikringer fra et enkelt forsikringselskab eller en enkelt forsikringskoncern og må ikke være betinget af, at forsikringsaftalen er indgået med et selskab, der er etableret i den pågældende medlemsstat.

Artikel 12

Støtte til jordfordeling

1. Støtte til virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den ydes for og er begrænset til advokatsalærer og administrationsomkostninger ved jordfordeling, herunder opmålingsomkostninger, og højst udgør 100 % af de faktisk påløbne omkostninger.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på investeringsstøtte, herunder støtte til køb af arealer.

Artikel 13

Støtte til fremme af produktion og afsætning af kvalitetslandbrugsprodukter

1. Støtte til fremme af produktion og afsætning af kvalitetslandbrugsprodukter er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den ydes til støtteberettigede udgifter som nævnt i stk. 2 og opfylder betingelserne i stk. 3-7.

2. Der kan ydes støtte til dækning af udgifterne til nedenævnte aktiviteter, for så vidt disse vedrører udvikling af kvalitetslandbrugsprodukter:

- a) op til 100 % af udgifterne til markedsundersøgelser og produktudformning, herunder støtte til udarbejdelse af ansøgninger om anerkendelse af oprindelsesbetegnelser eller specificitetsattester i overensstemmelse med de relevante EF-forordninger
- b) op til 100 % af udgifterne til indførelse af kvalitetssikringsordninger, såsom ISO's serie 9000 eller 14000, systemer på basis af risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (HACCP), sporingsystemer, systemer til sikring af ægthed og overholdelse af markedsnormer eller miljørevisionssystemer
- c) op til 100 % af udgifterne til uddannelse af personale i anvendelsen af ordninger og systemer som nævnt under litra b)
- d) op til 100 % af udgifterne til afgifter, som opkræves af anerkendte certificeringsorganer for den første certificering af kvalitetssikringsystemer og lignende systemer
- e) op til 100 % af udgifterne til obligatoriske kontrolforanstaltninger, som i henhold til EF-bestemmelser eller national lovgivning foretages af eller på vegne af myndighederne, medmindre det i EF-bestemmelserne er fastsat, at virksomhederne skal bære de pågældende udgifter
- f) midlertidig og degressiv støtte til udgifter til kontrolforanstaltninger i de første seks år efter indførelsen af kontrolsystemet til sikring af oprindelsesbetegnelser eller specificitetsattesters ægthed i forbindelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽¹⁾ og (EØF) nr. 2082/92 ⁽²⁾; degressiviteten skal mindst være på 10 procentpoint om året
- g) op til 100 % af de faktisk påløbne udgifter til kontrol med økologiske produktionsmetoder i forbindelse med Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽³⁾.

3. Der kan ydes støtte til kontrol, som gennemføres af eller på vegne af tredjemand såsom myndighederne eller organer, der handler på deres vegne, eller uafhængige instanser, som er ansvarlige for kontrollen med og overvågningen af anvendelsen af oprindelsesbetegnelser, Ø-mærker eller kvalitetsmærker, men kun hvis de pågældende betegnelser og mærker er i overensstemmelse med EF-lovgivningen.

4. Der må ikke ydes støtte til omkostninger ved kontrol, som landbrugeren eller fabrikanten selv foretager, eller for hvilken det i EF-bestemmelserne er fastsat, at omkostningerne ved kontrollen skal bæres af producenterne, uden at de faktiske beløb er nærmere angivet.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1.

5. Det samlede offentlige støttebeløb, der ydes i medfør af stk. 2, må ikke over nogen treårig periode overstige 100 000 EUR pr. støttemodtager. Ved beregningen af støttebeløbet anses støttemodtageren at være den person, der modtager de i nævnte stykke omhandlede tjenesteydelser.

6. Støtten skal kunne opnås af alle, der i det pågældende område er støtteberettigede på grundlag af objektivt fastlagte betingelser. Når producentsammenslutninger eller andre landbrugsorganisationer for gensidig bistand leverer tjenesteydelser som nævnt i stk. 2, må adgangen hertil ikke være betinget af medlemskab af den pågældende sammenslutning eller organisation. Ikke-medlemmers eventuelle bidrag til den pågældende sammenslutnings eller organisations administrationsomkostninger skal være begrænset til den forholdsvise andel af omkostningerne ved leveringen af tjenesteydelsen.

7. Hvor modtageren af tjenesteydelser som nævnt i stk. 2 ikke frit kan vælge, hvem der skal levere dem, skal leverandøren, medmindre der kun er en mulig leverandør som følge af den pågældende tjenesteydelsens karakter eller retsgrundlaget for præstationen heraf, uden forskelsbehandling udvælges og betales på grundlag af markedsvilkårene, om nødvendigt ved udbudsprocedurer i overensstemmelse med EF-retten og under alle omstændigheder efter en offentliggørelse, der er tilstrækkelig til, at markedet for tjenesteydelsen åbnes for konkurrence, og at den upartiske udvælgelse kan kontrolleres.

Artikel 14

Teknisk bistand i landbrugssektoren

1. Støtte er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den ydes til støtteberettigede udgifter til teknisk bistand som nævnt i stk. 2 og opfylder betingelserne i stk. 3, 4 og 5.

2. Der kan ydes støtte til dækning af følgende støtteberettigede udgifter:

- a) undervisning og uddannelse af landbrugere og landbrugsmedhjælpere:
 - i) omkostninger ved tilrettelæggelsen af uddannelsesprogrammet
 - ii) deltagernes rejseudgifter og diæter
 - iii) udgifter til afløsere under landbrugerens eller landbrugsmedhjælperens fravær
- b) vikarordninger: de faktiske udgifter til afløsere for landbrugeren, dennes partner eller en landbrugsmedhjælper under sygdom og ferie
- c) konsulenttjenester: gebyrer for tjenesteydelser, der hverken må være varige eller regelmæssige eller vedrøre virksomhedens normale driftsudgifter såsom løbende skatterådgivning, regelmæssig juridisk rådgivning eller reklame

d) tilrettelæggelse af og deltagelse i konkurrencer, udstillinger og messer:

- i) deltagergebyr
- ii) rejseudgifter
- iii) udgifter til publikationer
- iv) leje af udstillingslokaler.

3. Det samlede beløb for den offentlige støtte, der ydes i medfør af stk. 2, må ikke over nogen treårig periode overstige 100 000 EUR pr. støttemodtager eller 50 % af de støtteberettigede udgifter, alt efter hvilket af disse beløb der er det højeste. Ved beregningen af støttebeløbet anses støttemodtageren at være den person, der modtager den tekniske bistand.

4. Enhver sådan støtte skal kunne opnås af alle, der i det pågældende område er støtteberettigede på grundlag af objektivt fastlagte betingelser. Når producentsammenslutninger eller andre landbrugsorganisationer for gensidig bistand leverer den tekniske bistand, må adgangen hertil ikke være betinget af medlemskab af den pågældende sammenslutning eller organisation. Ikke-medlemmers eventuelle bidrag til den pågældende sammenslutnings eller organisations administrationsomkostninger skal være begrænset til omkostningerne ved leveringen af tjenesteydelsen.

5. Hvor modtageren af den tekniske bistand ikke frit kan vælge, hvem der skal levere den, skal leverandøren uden forskelsbehandling udvælges og betales på grundlag af markedsvilkårene, om nødvendigt ved udbudsprocedurer i overensstemmelse med EF-retten og under alle omstændigheder efter en offentliggørelse, der er tilstrækkelig til, at markedet for tjenesteydelsen åbnes for konkurrence, og at den upartiske udvælgelse kan kontrolleres.

Artikel 15

Støtte til husdyrsektoren

Støtte til virksomheder, der beskæftiger sig med husdyrbrug, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder følgende betingelser:

- a) støtte på op til 100 % til dækning af administrationsomkostninger, der direkte vedrører oprettelse og føring af stambøger
- b) støtte på op til 70 % til udgifter til undersøgelser, der foretages af eller på vegne af tredjemand, til bestemmelse af husdyrs genetiske kvalitet eller ydelse; støtte til omkostninger ved kontrol foretaget af husdyrenes ejer er ikke fritaget; støtte til dækning af udgifterne til rutinemæssig kontrol af mælkekvaliteten er ikke fritaget

- c) støtte på op til 40 % af de støtteberettigede udgifter, der er nævnt i artikel 4, ved investeringer i avlscentre og ved indførelse på bedriftsplan af nyskabende avlsteknikker eller -praksis; støtte til udgifter til indførelse og anvendelse af kunstig inseminering er ikke fritaget
- d) støtte på op til 100 % af udgifterne til TSE-tester.

For så vidt angår obligatorisk BSE-prøvning af kvæg, der slagtes til konsum, må den direkte og indirekte støtte (inkl. EU-støtten) dog ikke overstige 40 EUR pr. test. Beløbet omfatter alle undersøgelsesudgifter, herunder: testpakker, udtagning, transport, undersøgelse, opbevaring og destruering af prøver. Forpligtelsen til undersøgelse kan være baseret på EU- eller national lovgivning.

Statsstøtte til dækning af udgifter til TSE-tester skal udbetales til den erhvervsdrivende, hos hvem der skal udtages prøver til brug for test. For at lette forvaltningen af en sådan støtte kan støtten dog i stedet udbetales til laboratorier, hvis det fulde statsstøttebeløb udbetales til den erhvervsdrivende. Statsstøtte, som en erhvervsdrivende modtager direkte eller indirekte, når prøverne til undersøgelserne er blevet udtaget, skal medføre, at den erhvervsdrivende opkræver tilsvarende lavere priser.

Artikel 16

Støtte i henhold til visse rådsforordninger

Støtte til små og mellemstore virksomheder er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 88, stk. 3, hvis den opfylder følgende betingelser:

- a) bidrag fra medlemsstaterne, som opfylder alle betingelser i Rådets forordning (EF) nr. 2702/1999 af 14. december 1999 om oplysningskampagner og salgsfremmende foranstaltninger for landbrugsprodukter i tredjelande ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 3
- b) bidrag fra medlemsstaterne, som opfylder alle betingelser i Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 2, 3 og 4
- c) støtte ydet af medlemsstaterne, som opfylder alle betingelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser ⁽³⁾, særlig artikel 13, stk. 4

⁽¹⁾ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

- d) støtte ydet af medlemsstaterne, som opfylder alle betingelser i Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽⁴⁾, særlig artikel 14, stk. 2
- e) støtte ydet af medlemsstaterne, som opfylder alle betingelser i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽⁵⁾, særlig artikel 6, stk. 5, og artikel 14
- f) støtte ydet af medlemsstaterne i henhold til artikel 3 og 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2777/2000 af 18. december 2000 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet ⁽⁶⁾
- g) støtte ydet af medlemsstaterne i henhold til artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder ⁽⁷⁾
- h) støtte ydet af medlemsstaterne i henhold til artikel 15, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽⁸⁾.

KAPITEL 3

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Inden der ydes støtte

1. Støtte ifølge en støtteordning må, for at kunne opnå fritagelse efter denne forordning, kun ydes for aktiviteter, der gennemføres, eller tjenesteydelser, der ydes, efter at støtteordningen er blevet indført og offentliggjort i henhold til denne forordning.

Hvis støtteordningen skaber en automatisk ret til at modtage støtte, uden at dette kræver yderligere administrative skridt, kan selve støtten først ydes, efter at støtteordningen er blevet indført og offentliggjort i henhold til denne forordning.

Hvis støtteordningen indebærer, at en ansøgning skal indgives til myndighederne, kan selve støtten først ydes, efter at følgende betingelser er opfyldt:

- a) støtteordningen skal være indført og offentliggjort i overensstemmelse med denne forordning
- b) en støtteansøgning skal være korrekt indgivet til myndighederne

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽⁵⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽⁶⁾ EFT L 321 af 19.12.2000, s. 47.

⁽⁷⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

c) ansøgningen skal være godkendt af myndighederne på en sådan måde, at de er forpligtede til at yde støtten, med klar angivelse af støttebeløbet eller hvordan beløbet vil blive beregnet; myndighederne må kun give en sådan godkendelse, hvis de midler, der er til rådighed for støtten eller støtteordningen, ikke er opbrugt.

2. Individuel støtte uden for en støtteordnings rammer må, for at kunne opnå fritagelse efter denne forordning, kun ydes for aktiviteter, der gennemføres, og tjenesteydelser, der ydes, efter at kriterierne i stk. 1, tredje afsnit, litra b) og c), er opfyldt.

Artikel 18

Kumulering

1. De i artikel 4-15 fastsatte støttelofter gælder, uanset om støtten til projektet eller aktiviteten udelukkende finansieres over statsmidler eller medfinansieres af Fællesskabet.

2. Støtte, der er fritaget ved denne forordning, må ikke kumuleres med nogen anden form for statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, eller med finansielle tilskud fra medlemsstaterne eller fra Fællesskabet, der er omfattet af artikel 51, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1257/1999 og vedrører de samme støtteberettigede udgifter, hvis en sådan kumulering medfører en støtteintensitet, der overstiger det maksimum, der er fastsat i nærværende forordning.

3. Hvis en medlemsstat yder støtte, der omfattet af artikel 8, 10, 13 eller 14, til en virksomhed, meddeler den virksomheden, at støtten ydes i henhold til den pågældende artikel i forordningen. Medlemsstaten modtager fra virksomheden alle oplysninger om anden lignende støtte, der er modtaget. For støtte, der er omfattet af artikel 13 og 14, meddeles alle oplysninger om lignende støtte, der er modtaget i de sidste tre år.

Medlemsstaten må først yde den nye støtte, når den har kontrolleret, at det samlede beløb af den støtte, der er ydet i henhold til disse artikler, ikke vil forhøje det samlede støttebeløb, der blev modtaget i den pågældende periode, til et beløb over det loft, der er fastsat i den relevante artikel.

Artikel 19

Gennemsigtighed og overvågning

1. Senest ti arbejdsdage før ikrafttrædelsen af en ved denne forordning fritaget støtteordning eller individuel støtteforanstaltning, der ikke falder ind under en støtteordning, sender medlemsstaterne Kommissionen kortfattede oplysninger om støtteordningen eller den individuelle støtteforanstaltning i den i bilag I fastlagte form med henblik på offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Oplysningerne skal sendes i elektronisk form. Inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af de kortfattede oplysninger sender Kommissionen en kvittering for modtagelse med et identifikationsnummer, og den offentliggør de kortfattede oplysninger på internettet.

2. Medlemsstaterne fører detaljerede registre over de støtteordninger, der er fritaget ved denne forordning, og den individuelle støtte, der ydes i henhold til sådanne ordninger, samt over individuel støtte, der er fritaget ved denne forordning, og som ikke ydes i henhold til en eksisterende støtteordning. Registerne skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, at de i denne forordning fastsatte fritagelsesbetingelser er opfyldt, herunder oplysninger om virksomhedens status som SMV. Medlemsstaterne opbevarer oplysningerne om individuelle støtteforanstaltninger i ti år fra det tidspunkt, hvor støtten er blevet ydet, og om støtteordninger i ti år fra det tidspunkt, hvor den sidste individuelle støtte i henhold til ordningen er blevet ydet. På Kommissionens skriftlige anmodning skal den pågældende medlemsstat i løbet af 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, som måtte være fastsat i anmodningen, meddele Kommissionen alle de oplysninger, som denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt.

3. Har en medlemsstat oprettet et centralregister for den støtte, der er ydet særskilt i henhold til artikel 8, 10, 13 eller 14, og som rummer fuldstændige oplysninger om al den pågældende støtte, som medlemsstatens myndigheder har ydet, gælder kravet i artikel 18, stk. 3, første afsnit, ikke mere fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre år.

4. Medlemsstaterne udarbejder i elektronisk form en rapport om anvendelsen af denne forordning for hvert hele kalenderår eller del af et kalenderår i forordningens anvendelsesperiode i den i bilag II fastlagte form. Rapporten kan indgå i den årlige rapport, som medlemsstaterne skal indsende i henhold til artikel 21, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽¹⁾, og indsendes senest den 30. juni i året efter det kalenderår, som rapporten vedrører.

5. På tidspunktet for ikrafttrædelsen af en støtteordning eller for ydelsen af en individuel støtte, der ikke er omfattet af en støtteordning, fritaget ved denne forordning, offentliggør medlemsstaten på internettet enhver sådan støtteordnings fulde ordlyd eller de kriterier og betingelser, på hvilke den pågældende individuelle støtte ydes. Adressen på sådanne websteder meddeles til Kommissionen sammen med de kortfattede oplysninger om støtten, der skal gives i henhold til stk. 1. Adressen anføres også i den årlige rapport, der indsendes i henhold til stk. 4.

Artikel 20

Ikrafttrædelse og gyldighedsperiode

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. december 2006.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

2. Anmeldelser, der er til behandling på tidspunktet for denne forordnings ikrafttrædelse, vurderes på grundlag af forordningens bestemmelser. Hvis betingelserne i denne forordning ikke er opfyldt, vil Kommissionen undersøge sådanne verserende anmeldelser på grundlag af EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren.

Individuel støtte og støtteordninger, der er gennemført inden datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, samt støtte, der under sådanne ordninger er ydet uden Kommissionens godkendelse og i strid med forpligtelsen i traktatens artikel 88, stk. 3, er forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og fritaget i medfør af denne forord-

ning, hvis de opfylder betingelserne i artikel 3 bortset fra kravet om en udtrykkelig henvisning til denne forordning i nævnte artikels stk. 1 og stk. 2, litra b) og c), og hvis de i artikel 19, stk. 1, fastsatte kortfattede oplysninger blev fremsendt, inden der blev ydet støtte. Enhver støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes af Kommissionen i overensstemmelse med de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

3. Ved udløbet af denne forordnings anvendelsesperiode er støtteordninger, der er fritaget i medfør af forordningen, fortsat fritaget i en seks måneders tilpasningsperiode efter den dato, der er fastsat i stk. 1, andet afsnit.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Udformningen af de kortfattede oplysninger, der skal indgives, når der gennemføres en støtteordning, som er fritaget ved denne forordning, eller der uden for en sådan støtteordning ydes en individuel støtte, som er fritaget ved denne forordning

Kortfattede oplysninger om statsstøtte ydet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004

Medlemsstat

Region (Anfør regionens navn, hvis støtten ydes af en regional eller lokal myndighed.)

Støtteordningens benævnelse eller navnet på den virksomhed, der modtager en individuel støtte (Anfør støtteordningens navn eller, ved individuel støtte, støttemodtagerens navn.)

Retsgrundlag (Anfør det nøjagtige nationale retsgrundlag for støtteordningen eller for den individuelle støtte.)

Forventede årlige udgifter til ordningen eller det samlede individuelle støttebeløb, der ydes til virksomheden (Beløbene angives i euro eller i givet fald i national valuta. Hvis der er tale om en støtteordning, anføres det samlede årlige bevillingsbeløb eller det anslåede skatte- eller afgiftstab pr. år for alle de af ordningen omfattede støtteinstrumenter. Hvis der er tale om individuel støtte anføres det samlede støttebeløb/skatte- eller afgiftstab. I givet fald anføres det også, over hvor mange år der vil blive udbetalt rater, eller hvor mange år der vil være et skatte- eller afgiftstab. Ved garantier anføres det i begge tilfælde, hvilket (maksimalt) lånebeløb garantien dækker.)

Maksimal støtteintensitet (Anfør den maksimale støtteintensitet eller det maksimale støttebeløb pr. støtteberettiget udgiftskategori.)

Gennemførelsesdato (Anfør den dato, fra hvilken støtten kan ydes under støtteordningen, eller på hvilken den individuelle støtte ydes.)

Ordningens eller den individuelle støttes varighed (Anfør det tidspunkt (år og måned), indtil hvilket der kan ydes støtte under ordningen, eller, ved individuel støtte, hvis det er relevant, det forventede tidspunkt (år og måned) for udbetalingen af den sidste rate.)

Målet med støtten (Det er underforstået, at det primære mål er støtte til SMV. Anfør de yderligere (sekundære) tilstræbte mål. Anfør, hvilken af artiklerne [4-16] der gøres brug af, og hvilke støtteberettigede omkostninger der dækkes af ordningen eller den individuelle støtte.)

Berørt(e) sektor(er) (Anfør, om ordningen gælder for produktion og/eller forarbejdning og/eller afsætning. Anfør delsektorerne ved angivelse af arten af den pågældende husdyrproduktion (f.eks. svin/fjerkræ) eller af den pågældende vegetabiliske produktion (f.eks. æbler/tomater).)

Den støttetildelende myndigheds navn og adresse

Websted (Anfør den internetadresse, hvor ordningens fulde ordlyd eller kriterierne og betingelserne for ydelsen af en individuel støtte uden for en støtteordning kan findes.)

Andre oplysninger

BILAG II

Udformningen af den periodiske rapport til Kommissionen**Udformningen af den årlige rapport om støtteordninger, der er fritaget ved en gruppefritagelsesforordning udstedt i henhold til artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98**

Medlemsstaterne skal benytte nedenstående standardudformning i forbindelse med deres rapporter til Kommissionen i henhold til de gruppefritagelsesforordninger, der er udstedt på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 994/98.

Rapporterne indgives i elektronisk form.

Oplysninger, der kræves om alle støtteordninger, som er fritaget ved gruppefritagelsesforordninger udstedt i henhold til artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 994/98

1. Støtteordningens benævnelse
2. Kommissionens relevante fritagelsesforordning
3. Udgifter.

Der anføres særskilte tal for hvert støtteinstrument under ordningen eller for hver individuel støtteforanstaltning (f.eks. tilskud, lavtforrentede lån osv.). Tallene angives i euro eller i givet fald i national valuta. I tilfælde af skatteudgifter indberettes de årlige skatte- eller afgiftstab. Hvis ikke der foreligger nøjagtige tal, kan der angives skøn over disse tab.

Disse udgifter bør anføres således:

For det pågældende år angives særskilt for hvert støtteinstrument under ordningen (f.eks. tilskud, lån på lempelige vilkår, garantier osv.):

- 3.1 Udgiftsforpligtelser, (anslåede) skatte- eller afgiftstab eller andre indtægtstab, oplysninger om garantier osv. for nye støtteprojekter. I forbindelse med garantiordninger angives det samlede beløb, som nye garantistillelser dækker.
- 3.2 Faktiske udbetalinger, (anslåede) skattemæssige tab eller andre indtægtstab, oplysninger om garantier osv. for nye og igangværende projekter. I forbindelse med garantiordninger angives de samlede udestående garantier, præmieindtægter, inddrevne beløb, udbetalte garantibeløb og ordningens driftsresultat det pågældende år.
- 3.3 Antallet af støttede projekter og/eller virksomheder.
- 3.4 [Udfyldes ikke]
- 3.5 Skøn over det samlede beløb for:
 - støtteberettigede investeringer
 - støtteberettigede udgifter til bevarelse af traditionelle landskaber og bygninger
 - støtteberettigede udgifter til flytning af landbrugsbygninger i offentlighedens interesse
 - støtte til investeringer i forarbejdning og afsætning
 - støtte til unge landbrugeres etablering
 - støtte til førtidspensionering
 - støtteberettigede udgifter for producentsammenslutninger
 - støtteberettigede udgifter til forsikringspræmier
 - støtteberettigede udgifter til jordfordeling
 - støtteberettigede udgifter til fremme af produktion og afsætning af kvalitetslandbrugsprodukter
 - støtteberettigede udgifter til teknisk bistand.
- 3.6 Regional opdeling af beløbene i punkt 3.1, enten på NUTS-regioner ⁽¹⁾ på niveau 2 eller derunder, eller på artikel 87, stk. 3, litra a)-regioner, artikel 87, stk. 3, litra c)-regioner og regioner, der ikke er støtteberettigede, eller på ugunstigt stillede områder og andre områder.
- 3.7 Sektoropdeling af beløbene i punkt 3.1 efter støttemodtagernes erhvervssektorer (hvis der er tale om mere end én sektor, angives den enkelte sektors andel):
 - produktion og/eller forarbejdning og/eller afsætning
 - arten af det animalske produkt
 - arten af det vegetabiliske produkt.
4. Andre oplysninger og bemærkninger.

(1) NUTS er nomenklaturen for statistiske territoriale enheder i Fællesskabet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2/2004
af 2. januar 2004
om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2003⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1110/2003⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Importtolden for korn blev fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2348/2003⁽⁵⁾.

- (2) I artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96 er det fastsat, at hvis det beregnede gennemsnit af importtolden i dens anvendelsesperiode afviger med mindst 5 EUR/t fra den fastsatte told, foretages der en tilsvarende justering. Nævnte afvigelse har fundet sted. Det er derfor nødvendigt at justere importtolden i forordning (EF) nr. 2348/2003 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I og II til den ændrede forordning (EF) nr. 2348/2003 affattes som angivet i bilag I og II til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. januar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 346 af 31.12.2003, s. 54.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel ⁽¹⁾ (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
ex 1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd	0,00
1002 00 00	Rug	12,70
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	42,14
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ⁽²⁾	42,14
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	12,70

⁽¹⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:

— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller

— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvø Atlanterhavskyst.

⁽²⁾ Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 30.12. til 31.12.2003)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	ringe kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	130,36 (****)	78,39	165,58 (***)	155,58 (***)	135,58 (***)	122,99
Præmie for Golfen (EUR/t)	—	15,01	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	16,49	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(**) Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

(***) Fob Duluth.

(****) Positiv præmie på 14 EUR/t indbefattet (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1249/96).

2. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 25,67 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 36,74 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. december 2003

om de nationale bestemmelser om anvendelsen af korte chlorparaffiner, som Kongeriget Nederlandene har givet meddelelse om i henhold til EF-traktatens artikel 95, stk. 4

(meddelt under nummer K(2003) 4749)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2004/1/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

- (1) Ved skrivelse af 17. januar 2003 fra Kongeriget Nederlandenes Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union gav den nederlandske regering i henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, Kommissionen meddelelse om de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af korte chlorparaffiner (herefter benævnt »SCCP«), som Nederlandene finder det nødvendigt at opretholde efter vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/45/EF af 25. juni 2002 om tyvende ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF vedrørende begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (korte chlorparaffiner) ⁽¹⁾.

1. TRAKTATENS ARTIKEL 95, STK. 4 OG 6

- (2) I traktatens artikel 95, stk. 4 og 6, hedder det:

»4. Hvis en medlemsstat, efter at Rådet eller Kommissionen har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning, finder det nødvendigt at opretholde nationale bestemmelser, som er begrundet i vigtige behov, hvortil der henvises i artikel 30, eller som vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, giver den Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres opretholdelse.

(...)

⁽¹⁾ EFT L 177 af 6.7.2002, s. 21.

6. Kommissionen bekræfter eller forkaster inden seks måneder efter meddelelsen (...) de pågældende nationale bestemmelser efter at have konstateret, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de udgør en hindring for det indre markeds funktion.

Hvis Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse inden for dette tidsrum, betragtes de i stk. 4 (...) omhandlede nationale bestemmelser som godkendt.

Hvis det er begrundet i spørgsmålets kompleksitet, eller hvis der ikke foreligger risiko for menneskers sundhed, kan Kommissionen meddele den pågældende medlemsstat, at den i dette stykke omhandlede periode kan forlænges med en ny periode på indtil seks måneder.«

2. DIREKTIV 2002/45/EF

- (3) Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater ⁽²⁾, med senere ændringer, indeholder bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater.
- (4) Direktivet finder i henhold til artikel 1, stk. 1, anvendelse på de farlige stoffer og præparater, der er anført i bilag I. I henhold til artikel 2 træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de farlige stoffer og præparater, der er anført i bilag I, kun markedsføres eller anvendes under de vilkår, der er fastsat heri.
- (5) Direktiv 76/769/EØF er blevet ændret ved adskillige lejligheder, bl.a. for at indsætte en række nye farlige stoffer og præparater i bilag I og dermed indføre de begrænsninger af markedsføringen og/eller anvendelsen heraf, der er nødvendige for at beskytte menneskers sundhed og/eller miljøet.
- (6) Ved direktiv 2002/45/EF, som er vedtaget med traktatens artikel 95 som retsgrundlag, blev der i bilag I til direktiv 76/769/EØF indsat et nyt punkt 42 om alkaner, C10-C13, chlor (SCCP), som indeholder bestemmelser om markedsføringen og anvendelsen af disse stoffer.
- (7) I punkt 42.1 hedder det, at SCCP ikke må markedsføres til anvendelse som stoffer eller som bestanddele i andre stoffer og præparater i koncentrationer på mere end 1 %
 - til metalforarbejdning
 - til indfedtning af læder.
- (8) I punkt 42.2 hedder det, at Kommissionen inden den 1. januar 2003 sammen med medlemsstaterne og Ospar-kommissionen og under inddragelse af al relevant ny videnskabelig viden om sundheds- og miljørisici ved SCCP tager alle andre anvendelser af SCCP op til fornyet overvejelse, og at Europa-Parlamentet underrettes om resultatet af disse overvejelser.
- (9) Artikel 2, stk. 1, bestemmer, at medlemsstaterne senest den 6. juli 2003 vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv, at de straks underretter Kommissionen herom, og at de anvender disse bestemmelser senest den 6. januar 2004.

⁽²⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201.

3. NATIONALE BESTEMMELSER

- (10) De nationale bestemmelser, som Nederlandene har meddelt, blev indført ved »besluit van 3 november 1999 houdende regels inzake het beperken van het gebruik van kortketenige gechlloreerde paraffines (Besluit gechlloreerde paraffines WMS), (*Staatsblaad van het Koninkrijk der Nederlanden*, jaargang 1999, 478)«.
- (11) I henhold til artikel 1 finder den nederlandske beslutning anvendelse på chloralkaner med en kæde på 10-13 (inklusive) kulstofatomer og en chloreringsgrad på mindst 48 vægtprocent.

I henhold til artikel 2, stk. 1, må de i artikel 1 omhandlede SCCP ikke anvendes:

- a) som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser
- b) i skærevæsker til metalforarbejdning
- c) som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler.

I henhold til artikel 2, stk. 2, kan SCCP dog fortsat indtil den 31. december 2004 anvendes i fugemasser til dæmninger og diger eller som flammehæmmende middel i transportbånd udelukkende til anvendelse inden for minedrift.

- (12) Bestemmelserne blev den 8. marts 1999 meddelt til Kommissionen på udkaststadiet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽³⁾. Nederlandene anførte, at det var nødvendigt at indføre de påtænkte bestemmelser for at sikre, at Nederlandene også fremover kan opfylde sine internationale forpligtelser i henhold til konventionen om forebyggelse af landbaseret havforurening (den såkaldte Paris-konvention) og Paris-kommissionens (Parcom) afgørelse 95/1 fra juni 1995 om gradvis afvikling af anvendelsen af SCCP, der er truffet inden for rammerne af Paris-konventionen, og som Kongeriget Nederlandene er kontraherende part i⁽⁴⁾. Fem medlemsstater⁽⁵⁾ og Kommissionen fremsatte bemærkninger, og Spanien afgav en udførlig udtalelse. Alle disse medlemsstater, undtagen Danmark og Østrig, og Kommissionen modsatte sig indførelsen af de påtænkte nationale bestemmelser.

4. BAGGRUNDSINFORMATION OM SCCP

- (13) Chlorparaffiner er kemiske stoffer, der fremstilles ved chlorering af ligekædede paraffiner eller alkaner. De inddeles ofte i flere grupper efter udgangsmaterialets kædelængde og mængden af chlor i slutproduktet. De kort-, mellem- og langkædede chlorparaffiner (hvh. SCCP, MCCP og LCCP) udgør tre hovedgrupper. SCCP fremstilles af ligekædede paraffiner med en kædelængde på C10 til C13. De markedsførte SCCP kan indeholde 49-71 % chlor i gennemsnit. De kan markedsføres og anvendes i ren form, men kan også forekomme som urenheder i andre stoffer og præparater, særlig MCCP⁽⁶⁾.

⁽³⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ De kontraherende parter har ved Paris-konventionen forpligtet sig til at tage ethvert muligt skridt til at hindre og bekæmpe landbaseret havforurening. Alle EU-medlemsstater, bortset fra Østrig, Grækenland, Luxembourg og Italien, har tiltrådt konventionen. Det Europæiske Fællesskab er også kontraherende part. Paris-kommissionen (Parcom), der består af repræsentanter for hver af de kontraherende parter, har ansvaret for at forvalte konventionen. I henhold til artikel 18, stk. 3, kan kommissionen vedtage programmer og forholdsregler til forebyggelse eller begrænsning af landbaseret forurening med visse kemiske stoffer, der er opført i kapitel I, II og III i denne konventions bilag A. Parcom-afgørelse 95/1, som er vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, bestemmer, at visse anvendelser af SCCP gradvist afvikles efter følgende tidsplan: anvendelse som blødgørere i maling og præparater til overfladebehandling, anvendelse i skærevæsker til metalforarbejdning og anvendelse som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler pr. 31. december 1999 og anvendelse som blødgørere i fugemasser og som flammehæmmende middel i transportbånd udelukkende til anvendelse inden for minedrift pr. 31. december 2004. Af de elleve medlemsstater af Det Europæiske Fællesskab, der er kontraherende part i Paris-konventionen, har alle, bortset fra Det Forenede Kongerige, forpligtet sig til at overholde Parcom-afgørelse 95/1. Det Europæiske Fællesskab er ikke part i Parcom-afgørelsen. Paris-konventionen er erstattet af den nye konvention om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (Ospar-konventionen, 1992). I henhold til den nye konvention er Paris-kommissionen erstattet af en ny Ospar-kommission.

⁽⁵⁾ Italien, Danmark, Det Forenede Kongerige, Østrig og Tyskland.

⁽⁶⁾ Direktiv 2002/45/EF fastsætter en koncentrationsgrænse på 1 % for SCCP til anvendelse som bestanddele i andre stoffer og præparater.

- (14) I Det Europæiske Fællesskab anvendes SCCP hovedsagelig som tilsætningsstoffer i skærevæsker til metalforarbejdning. Andre anvendelsesformål er som flammehæmmende middel i gummi og som tilsætningsstoffer i maling og andre overfladebehandlingssystemer. Stofferne anvendes i mindre omfang til indfedtning og blødgøring i læderindustrien, som imprægneringsmiddel i tekstilindustrien og som tilsætningsstoffer i fugemasser.
- (15) SCCP er på grund af deres toksicitet og deres klare persistens og tendens til bioakkumulering blandt de stoffer, for hvilke det overvejes at træffe forureningsbekæmpende foranstaltninger i henhold til Paris-konventionen (i dag Oskar-konventionen) ⁽⁷⁾. I begyndelsen af 1990'erne udtrykte Paris-kommissionen bekymring over emissionen af SCCP i havmiljøet og begyndte at overveje lovgivningstiltag om anvendelsen af stofferne. De europæiske fabrikanter fremsatte dengang et forslag om en frivillig aftale med henblik på gradvist at afvikle leveringen af SCCP til anvendelse i skærevæsker til metalforarbejdning og for at tilskynde de senere produktionsled til at anvende produkter, der er mindre skadelige for vandmiljøet. Forhandlingerne gav ikke noget resultat, og Paris-kommissionen vedtog afgørelse 95/1. Det Forenede Kongerige var imod afgørelsen og anførte, at den ikke blev understøttet af en passende risikovurdering.
- (16) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1179/94 ⁽⁸⁾ blev SCCP opført på den første liste over prioriterede stoffer, der skal underkastes risikovurdering i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer ⁽⁹⁾ med Det Forenede Kongerige som referent.
- (17) Den risikovurderingsrapport om SCCP, der blev udarbejdet af Det Forenede Kongerige, blev færdiggjort i 1997 efter at være blevet forelagt medlemsstaternes tekniske eksperter til gennemgang ⁽¹⁰⁾. Rapporten, som behandlede alle tilgængelige videnskabelige data pr. 1996, herunder også de data, som Parcom-afgørelse 95/1 byggede på, fremhæver en række miljörisici for organismer, der lever i vand, når SCCP anvendes til metalforarbejdning og færdigbehandling af læder, hvor der ifølge rapporten bør overvejes risikobegrænsende foranstaltninger. De øvrige nuværende anvendelser blev ikke anset for at give anledning til bekymring for hverken vandmiljøet eller menneskers sundhed, selv om man fandt, at der var behov for yderligere oplysninger og undersøgelser for fyldestgørende at kunne beskrive visse mulige miljörisici som følge af anvendelsen af SCCP i gummi.
- (18) Risikovurderingsrapporten, der blev udarbejdet af Det Forenede Kongerige, blev forelagt for Den Videnskabelige Komité for Toksicitet, Økotoksicitet og Miljø (SCTEE) til ekspertgennemgang. SCTEE bekræftede i sin udtalelse af 27. november 1998 ⁽¹¹⁾ den videnskabelige gyldighed af risikovurderingens resultater.

⁽⁷⁾ Se fodnote 4.

⁽⁸⁾ EFT L 131 af 26.5.1994, s. 3.

⁽⁹⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1. Der indføres ved denne forordning bl.a. en fællesskabsprocedure for vurdering af risikoen ved eksisterende stoffer, dvs. stoffer, der er opført i Einecs-fortegnelsen (European Inventory of Existing Commercial Substances) (EFT C 146 af 15.6.1990, s. 1). Der skal i henhold til forordningen vedtages lister over prioriterede stoffer, der skal underkastes Fællesskabets risikovurdering, nærmere bestemt ved en kommissionsforordning, hvoraf det for hvert stof fremgår, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for vurderingen (»referent«-medlemsstat). Der skal anvendes bestemte procedurer og metoder ved vurderingen af den faktiske eller mulige risiko for mennesker og miljø ved de pågældende stoffer. De er angivet i Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 af 28. juni 1994 om principperne for vurdering af risici for mennesker og miljø ved eksisterende stoffer i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 (EFT L 161 af 29.6.1994, s. 3) og yderligere beskrevet i Technical Guidance Document on Risk Assessment for New and Existing Substances (TGD — <http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/>). Opfølgningen af risikovurderingen og om nødvendigt den anbefalede strategi vedtages endeligt på fællesskabsplan, i reglen ved en henstilling fra Kommissionen. På grundlag af den således vedtagne risikovurdering og strategihenstilling påhviler det derpå Kommissionen om nødvendigt at foreslå fællesskabsforanstaltninger inden for rammerne af direktiv 76/769/EØF eller inden for rammerne af andre relevante eksisterende fællesskabsinstrumenter.

⁽¹⁰⁾ Medlemsstaternes eksperter mødes jævnligt for at tage risikovurderingsrapporterne op til fornyet overvejelse med henblik på at udarbejde de foranstaltninger, der skal vedtages i henhold til den udvalgsprocedure, som blev indført ved forordning (EØF) nr. 793/93.

⁽¹¹⁾ »SCTEE opinion on the results of the risk assessment of SCCPs carried out in the framework of Council Regulation (EEC) No 793/93 on the evaluation and control of the risks of existing substances«, udtalelse afgivet på SCTEE's 6. plenarmøde, Bruxelles den 27. november 1998: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html.

- (19) I Kommissionens direktiv 98/98/EF ⁽¹²⁾ klassificeres SCCP som farlige stoffer i henhold til bilag I til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ⁽¹³⁾. Nærmere bestemt klassificeres de som kræftfremkaldende stoffer i kategori 3 og forsynes med risikosætning R40 (»Mulighed for varig skade på helbred«) og symbolet Xn (»Sundhedsskadelig«). De klassificeres desuden som miljøfarlige og forsynes med risikosætning R50/53 (»Meget giftig for organismer, der lever i vand« og »Kan forårsage uønskede langtidsvirkninger i vandmiljøet«) og symbolet N (»Miljøfarlig«).
- (20) Risikovurderingsrapporten om SCCP blev færdiggjort i oktober 1999 ⁽¹⁴⁾. Resultaterne af risikovurderingen af SCCP og den tilsvarende strategi for risikobegrænsning blev vedtaget på fællesskabsniveau ved Kommissionens henstilling 1999/721/EF af 12. oktober 1999 ⁽¹⁵⁾ i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 793/93. De relevante dele af henstillingen gengives nedenfor:

»I. RISIKOVURDERING

A. Sundhed

Konklusionen af risikovurderingen for ARBEJDSTAGERE, FORBRUGERE og OFFENTLIGHEDENS UDSÆTTELSE VIA MILJØET er, at der er på indeværende tidspunkt hverken behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Risikovurderingen har vist, at der ikke forventes nogen risiko for ovennævnte befolkningsgrupper. Den mulige udsættelse for arbejdstagere under produktion og anvendelse er først og fremmest via huden. Indånding er en anden mulig eksponeringsvej under arbejde med skærevæsker og hotmelt-klæbestoffer, der indeholder stoffet. Gældende risikobegrænsende foranstaltninger inden for fællesskabslovgivningen om beskyttelse af arbejdstagerne eller anden gældende relevant fællesskabslovgivning anses for tilstrækkelige.
- Eksponering af forbrugerne, hvilket kan ske ved berøring med lædervarer, der er behandlet med stoffet, og ved privat brug af skærevæsker, anses ikke for at give anledning til bekymring.

B. Miljø

Konklusionen af risikovurderingen for AKVATISKE (sedimenter) og TERRESTRISKE ØKOSYSTEMER er, at der er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Der er behov for mere information, så man får rådighed over en fyldestgørende beskrivelse af risikoen for sedimenter som følge af produktionen af stoffet og brugen af det i gummi, risikoen for jordbunden og sedimenter som følge af formulering og brug af skærevæsker og midler til færdigbehandling af læder, og risikoen for jordbunden og sedimenter på både lokalt og regionalt niveau.

⁽¹²⁾ EFT L 355 af 30.12.1998, s. 1. I dette direktiv tilføjes SCCP bl.a. til bilag I til sidstnævnte direktiv. Bilag I er en liste over farlige stoffer, for hvilke der er vedtaget en harmoniseret klassificering og etikettering på fællesskabsplan efter fremgangsmåden i artikel 4, stk. 3, i samme direktiv.

⁽¹³⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

⁽¹⁴⁾ »European Union Risk Assessment Report, CAS No.: 85535-84-8, EINECS No.: 287-476-5, alkanes, C¹⁰⁻¹³, chloro, 1st priority list, Volume: 4 — European Commission Joint Research Centre, Institute for health and Consumer Protection, European Chemicals Bureau, Existing substances Institute for Health and Consumer Protection, Joint Research Centre, European Commission« — <http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/>

⁽¹⁵⁾ EFT L 292 af 13.11.1999, s. 42.

De påkrævede informationer er følgende:

- eksperimentel bestemmelse af Koc (*)
- overvågningsdata fra jord og sedimenter nær ved forureningskilderne
- prøvning af toksicitet for organismer, der lever i jord eller sedimenter, medmindre der, når ovennævnte oplysninger foreligger, ikke længere er grund til bekymring over de pågældende miljømedier.

Konklusionen af risikovurderingen for MIKROORGANISMER I SPILDEVANDSBEHANDLINGSANLÆG og ATMOSFÆREN er, at der på indeværende tidspunkt hverken er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- Risikovurderingen har vist, at der ikke forventes nogen risiko for ovennævnte miljømedier. De risikobegrænsende foranstaltninger, som allerede er truffet, anses for tilstrækkelige.

Konklusionen af risikovurderingen for AKVATISKE ØKOSYSTEMER (undtagen sediment) og IKKE-MILJØMEDIUMSPECIFIKKE VIRKNINGER MED RELEVANS FOR FØDEKÆDEN er, at der er behov for særlige foranstaltninger for at begrænse risikoen. Denne konklusion er nået på grundlag af følgende:

- mulige virkninger for det lokale vandmiljø som følge af eksponering fra formulering og brug af skærevæsker, der indeholder stoffet, og produkter til færdigbehandling af læder, der indeholder stoffet
- mulige ikke-miljømediumspecifikke virkninger med relevans for fødekæden som følge af formulering og brug af produkter til færdigbehandling af læder, der indeholder stoffet, og brug af skærevæsker, der indeholder stoffet.

II. STRATEGI FOR RISIKOBEGRÆNSNING FOR MILJØET

Man bør overveje begrænsning af markedsføring og brug af stoffet på fællesskabsplan for at beskytte miljøet mod brug og formulering af produkter, især til metalforarbejdning og færdigbehandling af læder. For at bestemme, hvilke anvendelser det er berettiget at give dispensation for, er der behov for yderligere arbejde. De identificerede foranstaltninger for at beskytte miljøet vil også begrænse den humane eksponering.

(*) Fordelingskoefficienten for organisk kulstof, et parameter, der angiver et stofs fordeling mellem organisk kulstof i jordbunden (f.eks. humussyre) og vand.«

- (21) Kommissionen vedtog den 20. juni 2000 et forslag om ændring af direktiv 76/769/EF med henblik på at begrænse markedsføringen og anvendelsen som foreslået i Fællesskabets risikovurdering, hvilket i sidste ende førte til Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af direktiv 2002/45/EF.
- (22) I overensstemmelse med punkt 42.2 i bilag I til direktiv 76/769/EØF, som indsat ved direktiv 2002/45/EF, tog Kommissionen de øvrige anvendelser af SCCP op til fornyet overvejelse. Kommissionen anmodede i denne forbindelse Det Forenede Kongerige, der var referent for risikovurderingen af SCCP i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93, om at indsamle og gennemgå al relevant ny viden og om nødvendigt at ajourføre Fællesskabets risikovurderingsrapport. Kommissionen forhørte sig desuden hos Ospar-sekretariatet for at erfare, om der forelå nogen ny videnskabelig viden om risiciene ved SCCP, som kunne ændre konklusionerne af den tidligere risikovurdering. Endelig spurgte Kommissionen SCTEE, om den havde kendskab til nogen ny videnskabelig viden, der kunne berøre resultaterne af risikovurderingen og give anledning til at ændre konklusionerne.

- (23) SCTEE konkluderede i sin udtalelse af 22. december 2002, at en gennemgang af den nye viden om SCCP ikke viser, at der er behov for at ændre konklusionerne af Fællesskabets risikovurdering ⁽¹⁶⁾.
- (24) Det Forenede Kongerige fremlagde i februar 2003 et udkast til ajourført risikovurderingsrapport om SCCP som opfølgning til direktiv 2002/45/EF, og det blev efterfølgende forelagt medlemsstaternes tekniske eksperter ⁽¹⁷⁾ til gennemgang. Den endelige udgave blev gjort tilgængelig ultimo juli 2003. Rapporten indeholder en gennemgang af den viden om miljøeksponeringen ved SCCP og stoffernes virkning og skæbne i miljøet, der er opnået, siden den oprindelige risikovurdering blev afsluttet, og en nyvurdering af risiciene ved andre anvendelser end dem, der er omfattet af de begrænsninger af markedsføring og anvendelsen, der er fastsat i direktiv 2002/45/EF. Der er også taget hensyn til SCTEE's to ovennævnte udtalelser (betragtning 18 og 23). I forhold til den oprindelige risikovurdering omfatter den ajourførte risikovurdering risiciene for havmiljøet, både på lokalt plan og i en større skala. Sidstnævnte aspekt er blevet vurderet i forbindelse med de kriterier, der for nylig er blevet udarbejdet for identifikationen af persistente eller meget persistente, bioakkumulerende eller meget bioakkumulerende og toksiske (PBT, vPBT, PvBT eller vPvBT) stoffer ⁽¹⁸⁾. Den indeholder også en nøje gennemgang af emissionen af SCCP igennem levetiden for produkter, der indeholder stofferne.
- (25) Rapporten fokuserer på miljørisici og omfatter to dele. Første del beskriver den evaluering, der er foretaget på grundlag af PEC/PNEC-forholdet ⁽¹⁹⁾ (herefter »klassisk risikovurdering«). Anden del omhandler vurderingen af SCCP i forhold til PBT-kriteriet og vurderer risikoen for havmiljøet i en større skala (herefter »PBT-vurdering«).
- (26) Resultaterne af den ajourførte risikovurdering gengives nedenfor:

»x) i) Der er behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser.

Det værst tænkelige (worst-case) PEC/PNEC-forhold er udtryk for en potentiel risiko for overfladevandet og sediment (som følge af formuleringen og anvendelsen (påførelse) af præparater til bagsidebehandling af tekstiler), jordbund (som følge af formuleringen og anvendelsen i gummi og tekstiler og fra regionale kilder til »affald, der bliver i miljøet«) og sekundær forgiftning (som følge af formuleringen og anvendelsen i gummi og tekstiler og ved anvendelse i malinger og præparater til overfladebehandling) samt marine økosystemer (som følge af brugen af korte chlorparaffiner, undtagen for brug i fugemasse, formuleringen af malinger og ved produktionsanlæg). Der er behov for yderligere oplysninger om specifik eksponering for at finjustere skønnene over udledningen. Nærmere bestemt kunne der tilvejebringes oplysninger om:

- de faktiske udledninger ved blanding og forarbejdning af gummi
- mængden af korte chlorparaffiner, der anvendes på typiske anlæg til blanding (formulering) og bagsidebehandling af tekstiler
- udledningerne fra formuleringen af præparater til bagsidebehandling og ved anlæg til bagsidebehandling af tekstiler
- udledningerne fra anlæg til applikation af maling og
- emissionerne ved anvendelsen og bortskaffelsen af produkter.

⁽¹⁶⁾ SCTEE opinion on »SCCPs« — Follow-up to Directive 2002/45/EC, udtalelse afgivet på SCTEE's 35. plenarmøde, Bruxelles, den 17. december 2002: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html.

⁽¹⁷⁾ Se fodnote 10.

⁽¹⁸⁾ Ifølge TGD (se fodnote 9) antages stoffer med PBT-egenskaber at kunne forurene havmiljøet i en større skala, hvilket således kræver foranstaltninger til emissionens kontrol.

⁽¹⁹⁾ Denne metode til risikovurdering, der beskrives i Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 og yderligere detaljer i Technical Guidance Document (se fodnote 9), går ud på at beregne forholdet mellem Predicted Environmental Concentration (PEC) for et bestemt stof og Predicted No Effect Concentration (PNEC) for samme stof i forskellige specifikke delmiljøer, idet et tal på over 1 er udtryk for en reel eller potentiel risiko afhængigt af den usikkerhed, der skal tilskrives PEC- og PNEC-værdierne.

Stoffet opfylder screeningskriterierne for at blive betragtet som PBT-stof, og der kunne derfor også foretages en simuleringstest af stoffets bionedbrydelighed for at fastslå halveringstiden i havmiljøet. Yderligere toksicitetsdata ville gøre det muligt at revidere PNEC-værdien for både havvand og sedimenter, men det er vigtigere at fastslå persistensen end at indsamle sådanne data. Det kunne desuden overvejes at foretage yderligere bionedbrydelighedstest af korte chlorparaffiner i jordbunden.

Bemærk: Målinger viser, at stoffet forekommer udbredt i miljøet. Udviklingstendensen kendes ikke og kunne hænge sammen med tidligere anvendelser, som nu kontrolleres. Desuden er der ikke konstateret nogen klar risiko ud fra disse målinger. Forekomsten af korte chlorparaffiner i arktiske og marine prædatorer betyder dog, at resultaterne fortsat giver anledning til bekymring. Mens det ud fra et videnskabeligt grundlag ikke er muligt at sige, om der er en miljörisiko nu eller i fremtiden, kunne det i lyset af:

- de data, der viser forekomsten i biota
- stoffets klare persistens (ifølge laboratorieundersøgelser)
- den tid, det ville tage at indsamle oplysninger og
- det forhold, at det kunne være vanskeligt at begrænse eksponeringen, hvis de supplerende oplysninger bekræftede, at der foreligger en risiko

overvejes fra politisk hold, om der bør indføres forsigtighedsforanstaltninger til risikostyring i mangel af måledata om halveringstiden i miljøet med henblik på at begrænse udledningen i vand (og jordbunden ved anvendelsen af renseslam), herunder fra »affald, der bliver i miljøet«. Dette kunne tages op til fornyet overvejelse, hvis en miljøsimuleringstest viser, at persistenskriteriet ikke er opfyldt. Det bør i denne forbindelse bemærkes, at stoffet efter alt at dømme opfylder screeningskriteriet for at blive betragtet som mulig persistent organisk miljøgift (POP-stof) i henhold til internationale konventioner.

- x) ii) Der er på nuværende tidspunkt hverken behov for yderligere oplysninger og/eller undersøgelser eller andre risikobegrænsende foranstaltninger end dem, som allerede er truffet.

Denne konklusion gælder for vurderingen af:

- det lokale overfladevand ved produktionsanlæg, blanding og forarbejdning af gummi, formuleringen og anvendelsen af fugemasse, formuleringen og anvendelsen af maling og præparater til overfladebehandling samt på regionalt plan (det skal bemærkes, at der er en vis usikkerhed vedrørende PNEC-værdien (beregnet nul-effekt-koncentration) for dette endepunkt, og man ville ved en mere konservativ fortolkning af tallene konstatere mulige risici ved produktionsanlæg, blanding og forarbejdning af gummi samt ved industriel anvendelse af maling og præparater til overfladebehandling)
- de lokale sedimenter ved produktionsanlæg, formuleringen og anvendelsen af fugemasse, formuleringen og anvendelsen af maling og præparater til overfladebehandling samt på regionalt plan
- vurderingen af rensningsanlæg for spildevand fra enhver anvendelse
- atmosfæren og spildevandsrensingsprocesserne til produktion og enhver anvendelse
- det lokale terrestriske miljø ved produktionsanlæg, formuleringen og anvendelsen af fugemasse, formuleringen og anvendelsen af maling samt den regionale landbrugsjord (det skal bemærkes, at der er en vis usikkerhed vedrørende PNEC-værdien (beregnet nul-effekt-koncentrationen) for dette endepunkt, og man ville ved en mere konservativ fortolkning af tallene konstatere mulige risici ved industriel anvendelse af maling) og
- sekundær forgiftning ved produktionsanlæg, fra anvendelsen af fugemasse og formuleringen af maling.«

- (27) SCTEE vedtog en udtalelse den 3. oktober 2003 efter at være blevet anmodet af Kommissionen om at gennemgå den ajourførte risikovurderingsrapport og klarlægge visse specifikke punkter af relevans for vurderingen af de meddelte nationale bestemmelser⁽²⁰⁾. SCTEE har i sin udtalelse også taget højde for undersøgelsen »Ecotoxicological advice on chlorinated paraffins«, der blev udarbejdet efter anmodning fra den nederlandske regering, og OSPAR Priority Substance Series on SCCPs (Osparkommissionen, 2001) samt UNECE ad hoc Expert Group Substance Dossier on SCCPs (endeligt udkast II, 2003). Hvad angår PBT-vurderingen mener SCTEE, at selv om der fortsat er en vis usikkerhed forbundet med klassificeringen af SCCP som PBT-stoffer, må denne klassificering på grundlag af den fremlagte dokumentation, særlig med hensyn til forekomsten af SCCP i delmiljøer og i det øverste led af fødekæden i afsidesliggende egne, anses for passende og for ikke at blive ændret selv på grundlag af yderligere undersøgelser. SCTEE påpeger dog endnu en gang, at PBT-klassifikationen ikke kan være det eneste grundlag for risikostyringen, og giver udtryk for, at det i denne henseende er nødvendigt med yderligere detaljerede risikoanalyser og som minimum af kilderne, ruterne og adgangen til havmiljøet. Hvad angår den »klassiske risikovurdering« konstaterer SCTEE, at denne vurdering, selv om den allerede bygger på en række worst-case-scenarier med hensyn til udledning og eksponering, har udvidet de områder, der giver anledning til bekymring, til risiciene for vandmiljø, sediment og jordbund fra præparater til bagsidebehandling af tekstiler og i gummi. SCTEE bemærker ligeledes, at der for jordbund og sedimenter, i modsætning til rapporten, skal anvendes en ekstra faktor på 10 i forbindelse med PEC/PNEC-forholdet, hvilket vil bringe alle risikokvotienter (RQ) for jordbund og sedimenter op på over 1. SCTEE finder dog, at de PNEC-værdier, der anvendes i vurderingen af risiciene for disse delmiljøer, ikke er pålidelige. SCTEE er af den opfattelse, at det ville være mere sikkert at træffe beslutningerne i forbindelse med risikostyring på forsøgsbaserede PNEC-værdier, og at disse tal kan indsamles relativt hurtigt. SCTEE peger på flere andre u hensigtsmæssigheder ved vurderingerne i forbindelse med sekundær forgiftning. Selv om SCTEE anerkender, at brugen af SCCP, der ikke i øjeblikket er underlagt kontrol i henhold til de gældende fællesskabsforanstaltninger til risikobegrænsning, kan give anledning til bekymring med hensyn til miljøvirkningerne, konkluderer SCTEE, at de tilgængelige oplysninger ikke er tilstrækkelige til at begrunde foranstaltninger til risikobegrænsning, og at det er nødvendigt med yderligere oplysninger og prøvning, hvis der skal foretages en passende vurdering af de pågældende risici.
- (28) For at følge op på ovenstående er Kommissionen i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 793/93⁽²¹⁾ i færd med at udarbejde en forordning med henblik på at forpligte industrien til at levere de manglende tal og oplysninger, hvorved der bliver mulighed for en mere pålidelig fornyet vurdering af risiciene. Når medlemsstaternes tekniske eksperter har gennemgået den nye ajourførte risikovurdering, vil den, såfremt det er relevant, blive forelagt SCTEE til interkollegial vurdering (peer-review).
- (29) Ud over de ovenfor anførte fællesskabsforanstaltninger nævnes SCCP også i andre fællesskabsforskrifter. På grund af SCCP's humane og akvatiske toksicitet, den konstaterede udbredte forekomst i vandmiljøet, og det forhold, at de allerede er omfattet af Parcom-afgørelse 95/1, er stofferne i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF⁽²²⁾ opført blandt de prioriterede farlige stoffer som defineret i artikel 16, stk. 3, i sidstnævnte direktiv. I henhold til dette direktiv vedtages der specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan med henblik på standsnings eller udfasning af udledninger, emissioner og tab inden for 20 år efter vedtagelsen af foranstaltningerne. Der er endnu ikke vedtaget sådanne foranstaltninger for SCCP.

⁽²⁰⁾ SCTEE-udtalelse »The scientific basis of the national provisions on Short Chain Chlorinated Paraffins (SCCPs) being more restrictive than those laid down in Directive 2002/45/EC that The Netherlands intends to maintain in accordance with Article 95(4) of the EC Treaty« — vedtaget af SCTEE ved skriftlig procedure den 3. oktober 2003. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out200_en.pdf.

⁽²¹⁾ I henhold til forordningen skal producenter og importører forelægge referenten visse oplysninger eller foretage visse prøvninger. Artikel 10 indeholder en bestemmelse om, at såfremt referenten finder, at der med henblik på risikovurdering er behov for at anmode producenterne eller importørerne om at fremlægge yderligere oplysninger eller foretage yderligere undersøgelser, skal denne underrette Kommissionen derom, og beslutningen om at pålægge ovennævnte producenter eller importører at indgive yderligere oplysninger eller udføre yderligere undersøgelser træffes efter fremgangsmåden i artikel 15.

⁽²²⁾ EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1.

II. PROCEDURE

- (30) Ved vedtagelsen af direktiv 2002/45/EF stemte den nederlandske delegation imod direktivet, idet den i en stemmeforklaring af 24. april 2002 anførte, at gennemførelsen af et direktiv om SCCP ville gøre det umuligt for Nederlandene at varetage sine internationale forpligtelser i henhold til Paris-konventionen og Parcom-afgørelse 95/1.
- (31) Ved skrivelse af 17. januar 2003 fra Kongeriget Nederlandenes Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union gav den nederlandske regering under henvisning til traktatens artikel 95, stk. 4, Kommissionen meddelelse om de gældende nationale bestemmelser om anvendelsen af SCCP, som Nederlandene påtænker at opretholde efter vedtagelsen af direktiv 2002/45/EF.
- (32) Ved skrivelse af 25. marts 2003 meddelte Kommissionen den nederlandske regering, at den havde modtaget meddelelsen i henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, og at den seksmånedersperiode, den har til at behandle anmodningen i henhold til artikel 95, stk. 6, begyndte den 22. januar 2003, dvs. dagen efter modtagelsen af meddelelsen.
- (33) Ved skrivelse af 15. april 2003 underrettede Kommissionen de øvrige medlemsstater om Nederlandenes meddelelse. Kommissionen offentliggjorde ligeledes en meddelelse om anmodningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²³⁾ for at informere andre berørte parter om de nationale bestemmelser, Nederlandene påtænker at opretholde, og om de anførte grunde hertil.
- (34) I februar 2003 udarbejdede Det Forenede Kongerige et første udkast til den ajourførte risikovurderingsrapport om SCCP, hvortil der henvises i afsnit I.4 i denne beslutning.
- (35) Den 17. juli 2003 underrettede Kommissionen i henhold til artikel 95, stk. 6, Nederlandene om sin beslutning 2003/549/EF af samme dato, hvormed den forlænger perioden, hvortil der henvises i første afsnit i ovennævnte artikel 95, stk. 6, til at bekræfte eller forkaste de meddelte nationale bestemmelser, frem til den 20. december 2003. Kommissionen var af den opfattelse, at det i mangel af en konkret fare for menneskers sundhed var berettiget at indrømme en sådan forlængelse under henvisning til behovet for at høre SCTEE med henblik på i videst muligt omfang at besvare de spørgsmål, der opstår i forbindelse med den ajourførte risikovurderingsrapport.
- (36) Det Forenede Kongerige fremlagde ultimo juli 2003 den endelige udgave af den ajourførte risikovurderingsrapport om SCCP, der efterfølgende blev forelagt SCTEE sammen med den dokumentation, som Nederlandene havde vedlagt deres meddelelse.
- (37) SCTEE vedtog en udtalelse den 3. oktober 2003, hvortil der henvises i afsnit I.4 i nærværende beslutning.

III. VURDERING

1. FORMALITETEN

- (38) Kommissionen konkluderede i ovennævnte beslutning 2003/549/EF, at Nederlandenes anmodning kunne antages til behandling. Nærværende beslutning henviser til denne beslutning. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at nævne de aspekter, der gør, at de meddelte nationale bestemmelser ikke er i overensstemmelse med kravene i direktiv 2002/45/EF.
- (39) De meddelte nationale bestemmelser afviger fra kravene i direktiv 2002/45/EF i følgende henseende:
- Det er i Nederlandene forbudt at anvende SCCP med en chloreringsgrad på 48 vægtprocent eller derover som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser og som flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler, for hvilke der i direktivet ikke er fastsat nogen begrænsninger for markedsføringen og anvendelsen

⁽²³⁾ EUT C 100 af 26.4.2003, s. 20.

- det er i Nederlandene forbudt i skærevæsker til metalforarbejdning at anvende stoffer og præparater, i hvilke SCCP forekommer som bestanddele med en chloreringsgrad på 48 % eller derover, for hvilke der i direktivet ikke er fastsat nogen begrænsninger for markedsføringen og anvendelsen, hvis SCCP forekommer i koncentrationer på mindre end 1 %.

2. SAGENS OMSTÆNDIGHEDER

- (40) I henhold til traktatens artikel 95, stk. 4, og stk. 6, første afsnit, skal Kommissionen påse, at alle de i denne artikel fastsatte betingelser for, at en medlemsstat kan opretholde de gældende nationale bestemmelser, som fraviger en harmoniseringsforanstaltning vedtaget af Fællesskabet, er til stede.
- (41) Navnlig skal Kommissionen vurdere, om de bestemmelser, der er anført i meddelelsen, er berettigede ud fra de vigtige behov, der er henvist til i traktatens artikel 30, eller vedrører miljøbeskyttelse eller beskyttelse af arbejdsmiljøet, og om de går længere end det, der er nødvendigt for at nå de forfulgte, legitime mål. I henhold til traktatens artikel 95, stk. 6, skal Kommissionen desuden, hvis den mener, at de nationale bestemmelser opfylder ovennævnte betingelser, kontrollere, om de er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, og om de er en hindring for et velfungerende indre marked.
- (42) Det skal bemærkes, at Kommissionen, når den undersøger, om de nationale bestemmelser, der er meddelt i henhold til artikel 95, stk. 4, er berettigede, i lyset af den tidsramme, der er fastsat i EF-traktatens artikel 95, stk. 6, skal tage udgangspunkt i »de grunde«, som den pågældende medlemsstat anfører. Det betyder, at det i henhold til traktatens bestemmelser påhviler den medlemsstat, der fremsætter anmodningen om opretholdelse af de nationale foranstaltninger, at bevise, at disse er berettigede. I betragtning af fremgangsmåden i EF-traktatens artikel 95, navnlig den stramme frist til at træffe afgørelse, må Kommissionen i reglen nøjes med at undersøge, om de af medlemsstaten forelagte oplysninger er relevante, uden selv at forsøge at finde eventuelle begrundelser.
- (43) Når Kommissionen er i besiddelse af oplysninger, der giver anledning til at revidere de af Fællesskabets harmoniseringsforanstaltninger, som de nationale bestemmelser afviger fra, kan den dog tage hensyn til disse oplysninger i sin vurdering af de meddelte nationale bestemmelser.

2.1. BEGRUNDELSE BASERET PÅ VIGTIGE HENSYN, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 30, ELLER SOM VEDRØRER MILJØBESKYTTELSE ELLER BESKYTTELSE AF ARBEJDSMILJØET

- (44) Nederlandene mener, at det er nødvendigt at opretholde de gældende nationale bestemmelser for at beskytte vandmiljøet og menneskers sundhed mod risiciene som følge af de nuværende anvendelser af SCCP. Der henvises til forsigtighedsprincippet. Efter Nederlandenes opfattelse skal dette princip fortolkes således, at landet ikke kan formodes at vente, indtil der opstår et alvorligt problem, særlig i lyset af betydningen af grund- og overfladevandets høje kvalitet for menneskers sundhed. Nederlandene henviser til, at SCCP er meget farlige stoffer, og at de klassificeres som farlige for både menneskers sundhed og miljøet i henhold til direktiv 67/548/EØF. De anses desuden for at være persistente og særlig skadelige for vandmiljøet i henhold til Ospar-konventionen, og da stofferne forekommer i miljøet, vedtog Paris-kommissionen (nu Ospar-kommissionen) ved afgørelse 95/1 gradvist at afvikle anvendelsen. Nederlandene anfører, at SCCP udgør en alvorlig trussel for det nederlandske vandmiljø. Dette fremgår angiveligt klart af en undersøgelse udført af en nederlandsk toksikologikon-sulent, der er vedlagt som bilag til Nederlandenes meddelelse. Folkesundheden hævdes også at være i fare, fordi både overfladevand og grundvand i vidt omfang anvendes til indvinding af drikkevand i Nederlandene.
- (45) Ved vurderingen af, om de nationale bestemmelser som anført af Nederlandene er berettigede under henvisning til beskyttelsen af mennesker og miljø, har Kommissionen allerede i sin beslutning 2003/549/EF givet udtryk for, at der ikke alene skal tages behørigt hensyn til den dokumentation, Nederlandene har forelagt, men også til alle relevante oplysninger, Kommissionen råder over, særlig resultaterne af de risikovurderinger, der er foretaget i henhold til forordning (EØF) nr. 793/93, og al den øvrige tilgængelige dokumentation.

- (46) Ved at gentage dette synspunkt henviser Kommissionen til, at den endelige udgave af den ajourførte risikovurderingsrapport om SCCP og den tilknyttede udtalelse fra SCTEE af 3. oktober 2003, hvortil der henvises i afsnit I.4, er blevet gjort tilgængelig efter denne dato. Der skal også tages behørigt hensyn til dette forhold, der har betydning for vurderingen af de nationale bestemmelser.
- (47) Kommissionen har med hensyn til den dokumentation, som Nederlandene har fremlagt, allerede gennemgået den nederlandske undersøgelse, der var vedlagt meddelelsen, og den har i modsætning til det, som Nederlandene anfører, i sin beslutning 2003/549/EF bemærket, at det ikke fremgår af undersøgelsen, at der foreligger en risiko for det nederlandske vandmiljø og den nederlandske befolkning, og at den derfor ikke synes at understøtte de grunde, som Nederlandene har anført for at opretholde de nationale bestemmelser. Denne undersøgelse vil derfor ikke blive inddraget yderligere.
- (48) Den dokumentation, som Kommissionen har gennemgået med henblik på at vurdere de nationale bestemmelser, bestod af den oprindelige risikovurdering af SCCP, udarbejdet af Det Forenede Kongerige i 1997, og den tilknyttede udtalelse fra SCTEE af 27. november 1998, konklusionerne af risikovurderingen af SCCP, som vedtaget i henstilling 1999/721/EF, den ajourførte risikovurdering af SCCP, udarbejdet af Det Forenede Kongerige ultimo juli 2003, resultaterne af drøftelserne om denne risikovurdering i medlemsstaternes tekniske udvalg og udtalelsen fra SCTEE af 3. oktober 2003. Det skal bemærkes, at SCTEE ved afgivelsen af sidstnævnte udtalelse på Kommissionens anmodning også har taget hensyn til Nederlandenes undersøgelse.

2.1.1. *Menneskers sundhed*

- (49) Det fremgår ikke af den oprindelige risikovurderingsrapport om SCCP, der blev udarbejdet i 1997, og den tilknyttede udtalelse fra SCTEE af 27. november 1998, at brugen af SCCP, der er forbudt i henhold til de nationale bestemmelser, giver anledning til bekymring for menneskers sundhed. Det fremgik ikke af de efterfølgende konklusioner af risikovurderingen, der blev vedtaget på fællesskabsplan i 1999 ⁽²⁴⁾, eller udtalelsen fra SCTEE af 22. december 2002, at disse anvendelser gav anledning til bekymring for menneskers sundhed. Det skal bemærkes, at SCTEE ved afgivelsen af sidstnævnte udtalelse tog hensyn til både de nye oplysninger om SCCP og de forventede gavnlige virkninger af begrænsningerne i det nyligt vedtagne direktiv 2002/45/EF. Endelig blev det bekræftet i den efterfølgende endelige udgave af den ajourførte risikovurderingsrapport, som Det Forenede Kongerige udarbejdede ultimo juli 2003, og den tilknyttede udtalelse fra SCTEE af 3. oktober 2003, der også tog behørigt hensyn til undersøgelsen fra Nederlandene, at alle de øvrige anvendelser af SCCP ikke giver anledning til bekymring for menneskers sundhed.
- (50) Det kan i lyset af ovenstående og i mangel af enhver dokumentation, der måtte påvise det modsatte, konkluderes, at de nationale bestemmelser ikke er berettigede ud fra hensynet til menneskers sundhed.

2.1.2. *Miljøet*

- (51) De nationale bestemmelser skal evalueres i forhold til hvert af de punkter, hvor de er mere restriktive end kravene i direktiv 2002/45/EF, og først og fremmest forbuddet mod anvendelserne af SCCP som bestanddel af andre stoffer og præparater til metalforarbejdning.

⁽²⁴⁾ Se betragtning 20 i nærværende beslutning.

2.1.2.1. Forbud mod brugen af SCCP som bestanddel af andre stoffer og præparater til metalforarbejdning

- (52) I direktiv 2002/45/EF tillades anvendelsen af SCCP som bestanddel af andre stoffer og præparater til metalforarbejdning i koncentrationer indtil 1 %. Denne grænseværdi, der ikke er anført i Kommissionens oprindelige forslag, blev indført for at undgå, at direktivet også kommer til at gælde mellemkædede chlorparaffiner (MCCP). MCCP indeholder SCCP som bestanddele eller urenheder i koncentrationer fra 0,3 til 1 % og »kan bruges til samme formål som SCCP og som erstatning for SCCP som tilsætningsmiddel ved højt tryk i skærevæske til metalforarbejdning, som blødgørere i maling og som tilsætningsstoffer i fugemasse«⁽²⁵⁾. Fællesskabslovgiveren har fundet, at denne koncentrationsværdi kan sikre et passende miljøbeskyttelsesniveau uden at foregribe eventuelle fremtidige foranstaltninger vedrørende MCCP, inden resultaterne af den igangværende EU-risikovurdering af sidstnævnte stof foreligger⁽²⁶⁾.
- (53) Det fremgår hverken af den oprindelige risikovurderingsrapport om SCCP, den tilknyttede udtalelse fra SCTEE af 27. november 1998 eller konklusionerne af risikovurderingen, der blev vedtaget ved Kommissionens henstilling 1999/721/EØF⁽²⁷⁾, om denne koncentrationsværdi giver en tilstrækkelig beskyttelse. I sin udtalelse af 22. december 2002 stiller SCTEE, efter nøje at have gennemgået de nye oplysninger om SCCP og udtrykkeligt at have taget hensyn til begrænsningerne i direktiv 2002/45/EF, ikke spørgsmålstegn ved denne koncentrationsværdi.
- (54) Efter at SCTEE er blevet anmodet af Kommissionen om at klarlægge dette spørgsmål, konkluderer udvalget i sin udtalelse af 3. oktober 2003, at denne brug af SCCP fortsat kan medføre uacceptable risici.
- (55) Det kan derfor konkluderes, at de nationale bestemmelser kan være berettigede for at beskytte miljøet, i det omfang de forbyder brugen af SCCP som bestanddele i andre stoffer og præparater til metalforarbejdning.
- (56) Da der ikke foreligger yderligere oplysninger, hvoraf det fremgår, at de legitime formål, der søges opnået, kan opnås ved hjælp af mindre restriktive foranstaltninger, herunder især en lavere koncentrationsværdi for SCCP som bestanddele i andre stoffer og præparater, kan det endvidere konkluderes, at de nationale bestemmelser ikke synes at være for vidtrækkende i forhold til formålet.

2.1.2.2. Forbud mod brugen af SCCP som stoffer og som bestanddele af andre stoffer og præparater til de øvrige anvendelser

- (57) Forbuddet mod alle de øvrige anvendelser af SCCP som stoffer vil blive vurderet først.
- (58) Det fremgår ikke af den oprindelige risikovurderingsrapport om SCCP og den tilknyttede udtalelse fra SCTEE af 27. november 1998, at brugen af SCCP til andre formål end metalforarbejdning og færdigbehandling af læder indebærer miljørisici. Denne konklusion støttes af Kommissionen i henstilling 1999/721/EØF⁽²⁸⁾. Efter nøje at have gennemgået de nye oplysninger om SCCP og behørigt at have taget hensyn til de forventede gavnlige virkninger af begrænsningerne i det nyligt vedtagne direktiv 2002/45/EF har SCTEE i sin udtalelse af 22. december 2002 givet udtryk for, at det ikke var nødvendigt at ændre denne konklusion.

⁽²⁵⁾ Se OSPAR-kommissionens dokument om SCCP, 2001, punkt 33.

⁽²⁶⁾ MCCP er genstand for risikovurdering inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 793/93, hvor Det Forenede Kongerige fungerer som referent.

⁽²⁷⁾ Se betragtning 20 i nærværende beslutning.

⁽²⁸⁾ Se betragtning 20 i nærværende beslutning.

- (59) Konklusionerne i den endelige ajourførte risikovurderingsrapport, der blev udarbejdet af Det Forenede Kongerige ultimo juli 2003, adskiller sig fra konklusionerne af de tidligere vurderinger. Denne rapport indeholder en mere omfattende vurdering af de miljørisici, der skyldes disse anvendelser, på grundlag af nye oplysninger og data. Ud over en ny vurdering af de pågældende miljørisici, der foretages ved hjælp af den traditionelle PEC/PNEC-baserede metode («klassisk risikovurdering»), gives der en vurdering af risiciene for havmiljøet i en større skala i forhold til kriteriet for identifikation af PBT-stoffer («PBT-vurdering»). Den ajourførte rapport afløser således de forrige rapporter og de tilknyttede efterfølgende udtalelser for så vidt angår de fælles afsnit, som man derfor skal se bort fra ved vurderingen af de nationale bestemmelser.
- (60) Kommissionen har tidligere gennemgået den første udgave af denne rapport i form af et udkast, som Det Forenede Kongerige fremlagde for Kommissionen i februar 2003, og den konkluderede i sin beslutning 2003/549/EF, at den indeholdt uklare oplysninger om, hvorvidt de foreliggende data udgjorde et tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for anvendelsen af risikobegrænsende foranstaltninger. Kommissionen konstaterer desuden, at det ikke klart fremgår af udkastet til rapporten, hvilke anvendelser af SCCP der giver anledning til bekymring, eller i hvilket omfang det kunne være begrundet at træffe risikobegrænsende foranstaltninger for at tackle disse spørgsmål på passende vis.
- (61) Selv om den endelige udgave af rapporten præciserer visse aspekter af risikovurderingen, indeholder den fortsat uklare oplysninger. På den ene side anses resultaterne af den »klassiske risikovurdering« for ikke at være tilstrækkelig pålidelige. »PBT-vurderingen« anses ligeledes for ikke at være afgørende. På den anden side gives der udtryk for det synspunkt, at den omfattende spredning af SCCP i miljøet kombineret med disse stoffers formodede PBT-egenskaber giver anledning til bekymring, der kan berettiggende anvendelsen af kontrolforanstaltninger på grundlag af forsigtighedsprincippet med henblik på at begrænse udledningen i vandmiljøet og jordbunden.
- (62) Efter at have gennemgået den ajourførte rapport og bemærket de resterende usikkerhedsmomenter gav medlemsstaternes tekniske eksperter udtryk for, at man hurtigst muligt skulle overveje at indføre risikobegrænsende foranstaltninger.
- (63) SCTEE kommer i sin udtalelse af 3. oktober 2003 frem til en anden konklusion. I modsætning til referenten og medlemsstaternes tekniske eksperter er SCTEE af den opfattelse, at de data og oplysninger, der er relevante for »PBT-vurderingen«, ikke giver et tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for anvendelsen af risikobegrænsende foranstaltninger, også selv om de bekræfter klassifikationen af SCCP som PBT-stoffer. Hvad angår resultaterne af den »klassiske risikovurdering« er SCTEE, til trods for de resterende usikkerhedsmomenter, enig i den vurdering, at anvendelsen af SCCP i tekstiler og gummi kan medføre eventuelle miljørisici. Desuden fremhæver SCTEE, at alle andre anvendelser af SCCP kan give anledning til bekymring med hensyn til deres virkning på jordbund og sedimenter. SCTEE mener dog ikke, at de tilgængelige data og oplysninger udgør et tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for anvendelsen af risikobegrænsende foranstaltninger. Fordi man forholdsvis hurtigt vil kunne indsamle de data, som er nødvendige for at fjerne de sidste usikkerhedsmomenter, er SCTEE i stedet af den opfattelse, at man burde vente med at anvende risikobegrænsende foranstaltninger, indtil resultatet af den nye vurdering, som foretages på grundlag af passende PEC- og PNEC-værdier, foreligger.
- (64) Det fremgår af ovenstående, at der fortsat er en vis usikkerhed forbundet med vurderingen af risici ved de øvrige anvendelser af SCCP. Mens der er forskellige meninger om, hvorledes de tilgængelige oplysninger skal fortolkes med hensyn til begrundelsen for at anvende risikobegrænsende foranstaltninger, er der enighed om, at alle de øvrige anvendelser af SCCP — af forskellige årsager og i forskelligt omfang — giver anledning til bekymring.
- (65) Kommissionen henviser til, at en situation med videnskabelig usikkerhed med hensyn til, hvorvidt der foreligger en konkret risiko, kan berettiggende, at man ud fra forsigtighedsprincippet opretholder de beskyttelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre det ønskede beskyttelsesniveau, i en begrænset periode, hvis denne periode er nødvendig for at afklare denne videnskabelige usikkerhed⁽²⁹⁾. Der er ingen tvivl om, at en sådan situation foreligger med hensyn til de potentielle risici ved de øvrige anvendelser af SCCP. Den bekymring for en potentiel risiko, der gives udtryk for, medfører desuden, at Kommissionen ikke kan udelukke, at direktiv 2002/45/EF, der tillader disse anvendelser, ikke på tilstrækkelig vis sikrer det beskyttelsesniveau, som Nederlandene søger at opnå.

⁽²⁹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om forsigtighedsprincippet (KOM(2000) 1).

- (66) Det kan under disse omstændigheder og under hensyntagen til forsigtighedsprincippet konkluderes, at de nationale bestemmelser, i det omfang de forbyder de øvrige anvendelser af SCCP, kan forblive i kraft i en begrænset periode for ikke at afbryde eksisterende foranstaltninger, der måtte anses for berettigede i lyset af en kommende risikovurdering. Denne konklusion synes desuden at finde begrundelse i det forhold, at SCCP betragtes som prioriterede farlige stoffer i henhold til direktiv 2000/60/EF, for hvilke foranstaltninger med henblik på standsning eller udfasning af udledninger, emissioner og tab betragtes som nødvendige for at sikre både en bedre beskyttelse og en forbedring af vandmiljøet.
- (67) Ovenstående konklusion finder anvendelse på forbuddet mod de øvrige anvendelser af SCCP som stoffer. Hvad angår forbuddet mod anvendelsen af SCCP som bestanddele i andre stoffer og præparater skal det først og fremmest bemærkes, at disse anvendelser ikke er omfattet af den ajourførte risikovurderingsrapport. SCTEE, der af Kommissionen blev anmodet om at klarlægge, om disse anvendelser udgør en risiko, konkluderer i sin udtalelse af 3. oktober 2003, at det gør de ikke, undtagen ved anvendelse i plast, hvor der kan opstå visse problemer.
- (68) Det kan derfor konkluderes, at de nationale bestemmelser ikke er berettigede for at beskytte miljøet, i det omfang de forbyder anvendelsen af SCCP som bestanddele i andre stoffer og præparater til de øvrige anvendelser, undtagen i plast.
- (69) Der mangler fortsat at blive foretaget en vurdering af, om de nationale bestemmelser, i det omfang Kommissionen vurderer, at de midlertidigt kan bibeholdes, ikke er for vidtrækkende i forhold til formålet. Kommissionen bemærker i denne henseende, at der finder drøftelser sted inden for rammerne af direktiv 2000/60/EF for at finde frem til en passende omkostningseffektivitet og passende foranstaltninger til kontrol af emissionen af SCCP, og at det indtil videre ikke har været muligt at finde frem til foranstaltninger, der er mindre restriktive end de nationale foranstaltninger, og som kan sikre, at niveauet for miljøets eksponering for SCCP som følge af de øvrige anvendelser effektivt holdes på et minimum. De nationale bestemmelser synes på basis af de tilgængelige oplysninger at være de eneste, der gør det muligt at fastholde det høje miljøbeskyttelsesniveau, som Nederlandene tilstræber.
- (70) Det kan på basis af de tilgængelige oplysninger, og indtil man finder frem til ovennævnte passende risikobegrænsende foranstaltninger, derfor konkluderes, at de nationale bestemmelser ikke er for vidtrækkende i forhold til formålet.
- (71) Kommissionen vil undersøge, om den skal tilpasse direktiv 2002/45/EF og/eller foreslå passende foranstaltninger i henhold til direktiv 2000/60/EF under hensyntagen til eventuelle supplerende oplysninger som nævnt ovenfor.

2.2. VURDERING AF, OM DE PÅGÆLDENDE FORANSTALTNINGER ER ET MIDDEL TIL VILKÅRLIG FORSKELSBEHANDLING, EN SKJULT BEGRÆNSNING AF SAMHANDELEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE ELLER ER EN HINDRING FOR ET VELFUNGERENDE INDRE MARKED

2.2.1. **Vurdering af, om de pågældende foranstaltninger er et middel til vilkårlig forskelsbehandling**

- (72) I henhold til artikel 95, stk. 6, skal Kommissionen konstatere, at de påtænkte bestemmelser ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling. Ifølge Domstolens retspraksis er der ikke tale om forskelsbehandling, hvis ensartede situationer ikke behandles forskelligt og forskellige situationer ikke behandles ensartet.
- (73) De nationale bestemmelser er af generel karakter og finder anvendelse på anvendelserne af SCCP, uanset om stofferne fremstilles i Nederlandene eller importeres fra andre medlemsstater. Da der ikke findes noget bevis på det modsatte, kan det konkluderes, at de nationale bestemmelser ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling.

2.2.2. *Vurdering af, om de pågældende foranstaltninger er en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne*

- (74) Nationale bestemmelser, der i højere grad end et fællesskabsdirektiv begrænser anvendelsen af et produkt, bliver almindeligvis betragtet som en hindring for samhandelen, fordi produkter, der på lovlig vis markedsføres og anvendes i resten af Fællesskabet, som følge af anvendelsesforbuddet ikke må markedsføres i den pågældende medlemsstat. Det princip, der er nedfældet i artikel 95, stk. 6, skal forhindre, at begrænsninger baseret på kriterierne i stk. 4 og 5 anvendes af uretmæssige grunde og i virkeligheden er økonomiske foranstaltninger, der skal forhindre indførsel af produkter fra andre medlemsstater som et middel til indirekte at beskytte den nationale produktion.
- (75) Som tidligere fastslået er det virkelige formål med de nationale bestemmelser at beskytte miljøet mod de risici, der er forbundet med anvendelsen af SCCP. Da der ikke foreligger noget bevis for, at de nationale bestemmelser i virkeligheden er foranstaltninger, der har til formål at beskytte den nationale produktion, kan det konkluderes, at de ikke er en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne.

2.2.3. *Vurdering af, om de pågældende foranstaltninger er en hindring for et velfungerende indre marked*

- (76) Denne betingelse kan ikke fortolkes således, at den forbyder godkendelsen af enhver national bestemmelse, der med sandsynlighed vil påvirke gennemførelsen af det indre marked. Det er faktisk således, at enhver national bestemmelse, der fraviger en harmoniseringsforanstaltning, som skal bidrage til at gennemføre og opnå et velfungerende indre marked, i substansen udgør en bestemmelse, som med sandsynlighed vil påvirke det indre marked. For at bevare det nyttige i proceduren for undtagelser i traktatens artikel 95 skal begrebet »en hindring for det indre markeds funktion«, sammenholdt med artikel 95, stk. 6, forstås som en uforholdsmæssig påvirkning i forhold til det forfulgte mål.
- (77) Det er blevet fastslået, at de nationale bestemmelser midlertidigt kan opretholdes under henvisning til beskyttelsen af miljøet, og at de på basis af de tilgængelige oplysninger må anses for at være den eneste mulige løsning, hvis man vil sikre det høje beskyttelsesniveau, som Nederlandene tilstræber. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at det, indtil man finder frem til passende risikobegrænsende foranstaltninger, kan konkluderes, at kravet om, at der ikke må foreligge en hindring for et velfungerende indre marked, er opfyldt.

IV. KONKLUSION

- (78) Det kan på grundlag af ovenstående konkluderes, at de nationale bestemmelser:
- midlertidigt kan opretholdes under henvisning til beskyttelsen af miljøet og ikke er mere vidtrækkende end det, som er nødvendigt for at opnå det tilstræbte mål, for så vidt som de forbyder anvendelsen af SCCP som bestanddele i andre stoffer og præparater i skærevæsker til metalforarbejdning eller beregnet til anvendelse som flammehæmmende middel i plast, som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser samt som flammehæmmende middel i tekstiler
 - ikke er berettigede under henvisning til beskyttelsen af miljøet for så vidt som de forbyder anvendelsen af SCCP som bestanddele i andre stoffer og præparater i koncentrationer på under 1 %, der er beregnet til anvendelse som blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser samt som flammehæmmende middel i gummi eller tekstiler.
- (79) Hertil kommer, at de nationale bestemmelser, for så vidt som de midlertidigt kan opretholdes, ikke er et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke er en hindring for et velfungerende indre marked.

- (80) Kommissionen er derfor af den opfattelse, at de nationale bestemmelser kan godkendes inden for de ovenfor specificerede rammer. Kommissionen mener dog også, at deres godkendelse på grund af de særlige omstændigheder, under hvilke de nationale bestemmelser er blevet vurderet, skal være tidsbegrænset. Som anført i afsnit I.4 i nærværende beslutning er der taget initiativ til at indsamle de nødvendige oplysninger for i videst muligt omfang at afklare de usikkerhedsmomenter, der er forbundet med risikovurderingen af SCCP. Det kan derfor ikke udelukkes, at de nationale bestemmelser på grundlag af de nye oplysninger ikke vil blive betragtet som berettigede. Godkendelsen bør gælde i den periode, der er nødvendig for at indsamle og nøje vurdere de nødvendige oplysninger. Kommissionen er af den opfattelse, at det med henblik herpå er nødvendigt at lade godkendelsen gælde til og med den 31. december 2006. Godkendelsen udløber efter denne dato —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De nationale bestemmelser om SCCP, som Nederlandene i henhold til artikel 95, stk. 4, meddelte Kommissionen den 21. januar 2003, godkendes for så vidt som de ikke finder anvendelse på anvendelsen af SCCP som bestanddele i andre stoffer og præparater i koncentrationer på under 1 %, der er beregnet til anvendelse som:

- blødgørere i maling, præparater til overfladebehandling eller fugemasser
- flammehæmmende middel i gummi, plast eller tekstiler.

Artikel 2

Denne beslutning finder anvendelse til og med den 31. december 2006.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 2003.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen
